

CLUBBLAD WSV OLAT

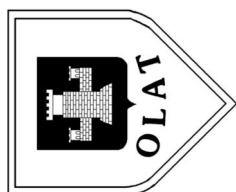
30e jaargang ♦ no 10 ♦ november 2004

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

Indien onbestelbaar:
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel

LAT NIEUWS

WANDELSPORTVERENIGING OLLANDSE LANGE AFSTAND TIPPELAARS
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland
Aangesloten bij NBWB-KNAU-NFV (IVV)

Voorzitter:
 Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎/ Fax 0413-475467
 e-mail: mvroosmalen@tridodsl.nl
 #

Vice-voorzitter:
 Theo Tromp
 Daelenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎ 0495-450325
 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
 Internet web-postmaster:
 www.wandel-olat.org
 #

Secretaris:
 Kees van Vessem
 Diepmeerven 112
 5646 HC Eindhoven
 ☎040-2110413
 e-mail: keestrus.v.vessem@12move.nl
 #

Penningmeester:
 Jos van den Bersselaar
 Postbus 6155
 5600 HD Eindhoven
 ☎040-2524404
 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
 #

Notuliste Bestuursvergadering
 Mariet Ahlers

Bestuursleden:
 Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎0495-537775
 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
 #

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 adverbakel@zonnet.nl
 #

Paul Canters
 Verdilaan 3
 5707 RG Helmond
 ☎06-16885375 of 0492-550154
 paul.canters@hetnet.nl
 #

Joop Wesseling
 De Turfkamp 6
 5258 EN Berlicum
 ☎ 073-5033322
 wesseling.j@inter.NL.net
 #

Banknummer OLAT:
 13.82.11.736
Gironummer OLAT:
 17.75.156
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN van w.s.v. OLAT
**Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
 Hein Lenders en Marinus van Roosmalen**
 -◇-
DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE
Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

LEDEN VAN VERDIENSTE:
 Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers,
 Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

inhoud OLAT-Nieuws november 2004

Voorwoord: Marinus van Roosmalen4
Ledenadministratie: mutaties5
Verjaardagen en Jubilarissen 2004.....6
Airbornepad Market Garden.....7
 Brief: ZKH Prins Bernhard.....
 Arie van Veen, Connie en Huub Raijmakers, Peter van de Ven.....8
 Verslag Inwandeling: Henk Pots.....8
 Klaas Bakker11
Initiatiefgroepen: Wandelen op dinsdag en winterprogramma13
 Rooi in Beweging14
Commissies: LPS: Eindstand competitie 2004.
 Stand competitie 2005 en programma16
 Snelwandelen en Sectie Lange Afstand.....17
Wandelpaden: Diverse18
Clubreizen: programma 200519

 Ommetje Heeze, Margriet20
 Het zit er op! Marca en Evert21
 Wandelen en wat ik zoal tegenkom (9): Christiaan Koehler.....22
 Kempische Wandeldagen, Piet Jansens23
 Kennedymars Bergeijk, Ad v Asten25
 Constant aan de Wandel, Constant Dedel26
 Hallo Wandelaars, Inge.....28
 Herfstdagtocht de LAT, Piet Jansens.....
 Clubweekend naar de Vulkaaneifel, Ad van Asten30
 MESA 2004. Willemien Hietland.....35
 Schema Wandelpool Airbornepad, info Theo Tromp36

Voorzitter: Ruïne Kasselburg Eifel. Foto Ad van Asten
 Verder foto's van: Peter vd Ven, Christiaan Koehler, Piet Jansens en Ad
 Tekstvakken overgenomen of verwijzing of mening naar teksten in diverse bladen of internet.

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT-Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van de wsv OLAT.

<p><u>Ledenadministratie:</u> Jet van den Bersselaar Postbus 6155 5600 HD Eindhoven ☎ 040-252 4404 j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl</p> <p><u>Clubreizen:</u> Toon van Wordragen gironr. 70.68.01 t.n.v. OLAT-clubreizen Weert.</p>	<p><u>Startbureau:</u> Jos van den Bersselaar ☎040 -2524404</p> <p><u>Boetiek:</u> Mia Dielesen/Francien vd Laar ☎040-2552742/0499-471298</p> <p><u>Parkoersen:</u> Ad Verbakel ☎0413-212161</p> <p><u>OLAT-verzorging: Algemeen</u> Willem Schoonhen ☎ 040 - 2420422</p>	<p><u>Nijmegen</u> <u>Vierdaagse verzorging:</u> <u>Overnachting Vierdaagse</u> Hein Lenders ☎06-12074473 giro: 2608214</p> <p><u>OLAT-Wandelpaden:</u> Theo Tromp</p>	<p><u>Redactie OLAT-Nieuws:</u> Margriet Fischer Peter van de Ven Ad van Asten Lupinelaan 27 5691 WC Son en Breugel ☎0499-473767 (ook fax) <u>a.h.van.asten@hccnet.nl</u> <u>Verzending OLAT-Nieuws</u> Tjeu en Lies v/d Kerkhof Conny Nakken</p>
---	---	--	--

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Paul Canters, bestuursafg.
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.
☎06-24175221
e-mail: paul.canters@hetnet.nl
Hulstbosakker 47
5625 VS EINDHOVEN
e-mail: OLAT-LPS@zonnet.nl
Henk Plasman
Hans de Vries
Theo Tromp

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie
☎0499-473767

Lupinelaan 27
5691 WC SON
a.h.van.asten@hccnet.nl
a.asten1@chello.nl
Peter van de Ven
Margriet Fischer

Joop Wesseling, bestuursafg.

Clubreizen:

Toon van Wordragen
☎0495 - 537775
Jul. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
e-mail:
toon.van.wordragen@hetnet.nl
Simon Willems
Jan Hendrix
Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling, voorzitter.
Mia Dielesen
☎040 - 2552742

Diephuisstraat 24
5652 PA Eindhoven
e-mail:
m.dielesenbeerens@chello.nl
Hein Lenders
Jos van den Bersselaar
Ad Verbakel
Toon van Wordragen
Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem
☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten, Peter van de Ven, Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 20 november voor plaatsing in ons decemernummer.

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Post: Lupinelaan 27 5691 WC Son

**november 2004
JAARGANG 30, NR. 10**

Voorwoord

Velen zullen met mij nog herhaaldelijk terugdenken aan de opening van het Airbornepad Market Garden. Dit 220 km-lange pad loopt van Lommel (België) naar Arnhem en is door wandelvereniging OLAT uitgezet. Het is in 5 dagen door 43 wandelaars ingewandeld. Onderweg waren er momenten van ontspanning, maar ook zeer zeker van bezinning, vooral wanneer we een bezoek brachten aan begraafplaatsen.

Ik geloof dat ik niets te veel beweer als ik zeg dat dit evenement in de meer dan 35 jarige geschiedenis van OLAT een vooraanstaande plaats inneemt. Als wandelvereniging OLAT hebben we een waardig stukje geschiedenis in beeld gebracht voor generaties die na ons komen.

Vele uren, dagen, maanden en zelfs jaren van voorbereiding gingen aan de geslaagde opening van dit themapad vooraf.

Dat hebben wij zeer zeker ook te danken aan allen die ons daarbij hebben gesteund, zowel materieel als financieel, maar ook zij die zich belangeloos hebben ingezet.

Zeer zeker mogen we ook de wandelgroep niet vergeten die dit 220 km lange traject heeft ingewandeld.

Allen hartelijk dank.

Op zondag 17 oktober hebben we in Heeze onze eerste wandeling in de winterseriereeks van vijf gewandeld. En als jullie dit lezen zijn we bijna aan de 2de Winterseriewandeling toe.

Op zaterdag 20 november zal onze jaarlijkse algemene Ledenvergadering plaatsvinden in de namiddag (als proef), zodat de leden die met het openbaar vervoer komen ook nog naar huis kunnen. We hopen op een goede opkomst.

Tot de volgende maand.

Marinus van Roosmalen

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar: Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven

☎ 040-2524404 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U

dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

OLAT-MUTATIES van de maand oktober 2004.

ADRESWIJZIGING :

Dhr. Joop Schijf nieuw adres : Hengelolaan 489 2544 KZ 's-Gravenhage

AANMELDINGEN :

Dhr. Joost Koppenol	Zeeasterstraat 20	3222 XR Hellevoetsluis	Geb. dat. : 20-06-1986
Dhr. van den Biggelaar	Oranjestraat 103	5682 CB Best	Geb. dat. : 20-08-1953
Mevr. Truus Kusters	Timmermanweg 47	813 AL Ysselsteyn	Geb. dat. : 08-05-1952
Dhr. Marcelino Sobczak	Potgieterstraat 12	6416 SP Heerlen	Geb. dat. : 19-05-1968
Mej. Petrouschka Sobczak	Potgieterstraat 12	6416 SP Heerlen	Geb. dat. : 05-11-1989
Mevr. Carry Ombelet	Potgieterstraat 12	6416 SP Heerlen	Geb. dat. : 12-06-1971
Dhr. Frans van Horrik	Het Eegtje 21	5712 JG Someren	Geb. dat. : 04-07-1959
Mevr. v/d Oetelaar – v/d Berg	De Bunders 154	5467 JX Veghel	Geb. dat. : 30-10-1958
Mevr. Els Hikspoors	Hagedoorn 10	5591 KT Heeze	Geb. dat. : 14-11-1956
Dhr. Frits Benjaminsen	Mullerweg 23	5624 JC Eindhoven	Geb. dat. : 02-10-1923
Mevr. Riet Benjaminsen-v. Kessel,	Mullerweg 23	5624 JC Eindhoven	Geb. dat. : 11-07-1929
Dhr. Erwin van der Looij	Donkervoort 41	5673 BV Nuenen	Geb. dat. : 02-07-1972
Mevr. J. Brugmans - van Oers	Prins Clauslaan 2	5684 GA Best	Geb. dat. : 06-03-1962
Dhr. Tom de Wilde	Tonsedijk 4	4793 SC Fijnaart	Geb. dat. : 15-10-1948
Mevr. Lies de Wilde	Tonsedijk 4	4793 SC Fijnaart	Geb. dat. : 19-06-1947
Mevr. Lilian Jansen	Thorbeckelaan 56	5344 SP Oss	Geb. dat. : 16-09-1968
Mevr. Jeanne van Roosmalen	Uranuslaan 2	5694 ST Son en Breugel	Geb. dat. : 27-08-1954
Mevr. Esther Sweelssen	Bernhardstraat 11	5491 HS Sint Oedenrode	Geb. dat. : 12-02-1969
Dhr. Wiebe Boverhoff	Friezenstraat 38	3604 AG Maarssen	Geb. dat. : 29-01-1952
Mevr. Martine Boshuijzen	Richtersweg 176	6865 GL Doorwerth	Geb. dat. : 03-05-1974
Mevr. Wendy Bissels	Sweelicklaan 368	5012 BC Tilburg	Geb. dat. : 07-03-1978
Dhr. Theo Smit	Siciliëpad 4	5632 TX Eindhoven	Geb. dat. : 21-08-1938
Dhr. Hans van Boxtel	Ockeghemstraat 16	5262 HR Vught	Geb. dat. : 14-07-1959
Dhr. Ad Duijm	Baardwijksestraat 2	5142 WG Waalwijk	Geb. dat. : 10-03-1948
Mevr. Anita van Berkel	Burcht 86	5509 NP Veldhoven	Geb. dat. : 17-02-1965
Mevr. Iris van Limburg	Malvert 24-19	6538 AN Nijmegen	Geb. dat. : 17-02-1966
Mevr. van Boxtel v. Rosmalen	Ockeghemstraat 16	5262 HR Vught	Geb. dat. : 14-02-1960
Dhr. Miechel Brouwer	Dr. Wagenaarstraat 37	6823 EM Arnhem	Geb. dat. : 23-11-1972
Dhr. Dirk Belder	St. Janstraat 13	5507 NA Veldhoven	Geb. dat. : 14-02-1952
Mevr. Monique Barten	St. Janstraat 13	5507 NA Veldhoven	Geb. dat. : 24-10-1963
Dhr. Ben Jeursen	Koningstraat 305	2316 DB Leiden	Geb. dat. : 10-07-1953
Mevr. Ans Franssen	Heikampen 2	5672 SM Nuenen	Geb. dat. : 27-10-1948
Dhr. Piet Bressers	Eindhovensedijk 20 A	5688 GN Oirschot	Geb. dat. : 22-05-1936
Dhr. Wim Dirks	Hintham 120	5246 AK Rosmalen	Geb. dat. : 28-06-1930

NIUW ABONNEMENT: Dhr. de Louw Schijndelseweg 38, 5283 AD Boxtel

OPZEGGINGEN LIDMAATSCHAP :

Maartje Geelen uit Eindhoven; Jan Vissers uit Eindhoven; Marjo van den Berg uit Bodegraven; Bob Hoedt uit Hamont; Astrid Rijkers uit Eersel; Walter Brinkman uit Helmond; Geraldine Brugmans uit Eindhoven; Lia Laros uit Waalwijk; Jan van Erp uit Eindhoven; Paulien Boerma-Labordus uit Vlaardingen; Gonnie van Gils uit Oisterwijk; Boudewijn en Corry Verhaar uit Son; W.A. Breuer uit Den Haag; Bernadette van der Poll uit St.-Oedenrode; Peter en Truus Mathijssen uit Eindhoven; Ria Rutten - van Poppel uit Tilburg; Tonny, Jos, Elle en Bart de Jong uit Oisterwijk; Petra Verhagen-van Vught uit Gemonde; Jan en Ria Neggers uit Eindhoven; Bep Smeets uit Weert.

OPZEGGING ABONNEMENT: Fer Morsinkhof uit Schinnen.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

november:

14	Els Hikspoors	Heeze	2	Willie de Bie	Nistelrode
15	Joke Donders - Jansen	Dongen	2	Inge Mol v. Egmond	Breda
16	Tonny Vos - IJtsma	Bennekom	2	Pieter v/d Mortel	Deurne
18	Lenij van Roosmalen	Sint Oedenrode	2	Adri Hagens – Stam	Geldrop
18	Susan Horvers	Asten	2	Wim Koenders	Erp
19	Ad Mollen	Eindhoven	3	Liedeke Verhagen	's-Hertogenbosch
20	Toos Schoonus	Haaren	4	Lineke van der Gaag	Eindhoven
20	Nelly Keuten - van Weert	Eindhoven	4	Jan van Eck	Sint Oedenrode
21	Frans-Joseph v/d Heuvel	Best	4	Hugo Prinsen	Valkenswaard
22	Willy de Haas	Helmond	5	Petra de Rooij	Breda
22	J. de Bruijne	Maarheeze	6	Betsie Geerts	Gemonde
22	Wil Jacobs	St.-Michielsgestel	6	Francina v/d Laar	Son
22	Toos Kinderen - Manders	Nuenen	7	Hans Weel	Helmond
22	Willy Senders	Eindhoven	8	Peter Sanders	Mierlo
22	Nellie Peters - van Eersel	Lage Mierde	9	Wil van Coenen	Vught
23	Karen de Bruijne	Maarheeze	9	Marieke v. Ginkel - v. Dam	Best
23	Bert de Boer	Asten-Ommel	10	Ingrid Balk	Eindhoven
25	Peter Koolen	Helmond	10	Hans van Sprang	Elst Gld
27	George van den Boogerd	Eindhoven	10	Ben Jamry	Oirschot
27	Montse Sole Murciano	Weert	11	Ilona de Vries	Veldhoven
29	Jet v/d Bersselaar – Dreesen	Eindhoven	11	Alexandra van der Wulp	Uden
	december:		12	Ger Heupink	Lieshout
1	Mario van de Kruis	Heeze	14	Noud Wijn	Eindhoven

Huldiging Jubilarissen tijdens Algemene Ledenvergadering

Tijdens de komende Algemene Ledenvergadering op 20 november a.s. zullen enige leden van onze vereniging speciaal in het zonnetje worden gezet wegens langdurig lidmaatschap. Dat zijn:

25 jaar lid:

Wim Bakker
Lodewijk Zwennes

10 jaar lid:

Henny Bakermans
José Davidse-Dieten
Othmar Glänzer
André Heusdens

Kor Heusdens-v.d. Wielen
Nico Hink
Jo Kats
Wim Kennis
Pia Kersten
Ger Klösters
Govert Kornet
Andre Liebrechts
Wim Lubberding

Tiny Nouwens
Els de la Parra
Toos Snoeyen-Verbeek
Montse Sole Murciano
Francien Swarts
Hanny van Uppelschoten
Harry van Woerkum
Ruben Wolffensperger

In Memoriam Jan Boselie

Op het gedachtenisprentje dat de familie van Jan maakte kunnen we lezen dat Jan heel zijn leven lang één geweest is met de natuur. Hij was van beroep tuinman, een vak dat hij door en door beheerste, en dat bezorgde hem eerstijds een baan als hovenier in Den Bosch.

Zijn weekend begon pas op zaterdagmiddag en vanaf dat moment was Jan wandelaar.

Jan Boselie heeft veel wandeltochten ondernomen in binnen- en buitenland.

Als Jan niet aan de wandel was dan vertoefde hij op Het Gewad, een plek waar zijn voorouders en ouders woonden en waar ook hijzelf zijn leven lang is blijven wonen.

Naast zijn liefde voor de natuur en wandelen hield Jan van fotograferen.

Twaalf jaar maakte Jan deel uit van de OLAT-familie. Vanaf nu zullen we hem moeten missen.

Wij wensen zijn familie veel sterkte.

Wandelsportvereniging OLAT

AIRBORNEPAD MARKET GARDEN

**Van: Arie van Veen, aan alle
betrokkenen bij de inwandeling
van het Airbornepad.**

Airbornepad Market Garden

Wat had ik graag met jullie meegedaan met het inlopen van "Ons" Airbornepad. Het mocht helaas niet zo zijn.

Op 4 september ben ik vermoedelijk van mijn fiets geduikeld (oorzaak onbekend) in de buurt van het dorp Burum in Noord-Friesland. Brak een paar nekwervels, m'n beide schouderbladen, liep een hersenschudding en een flinke hoofdwond op.

Al gauw had ik door dat 't inlopen van "het pad" wel geschrapt kon worden. Dus Theo gebeld en die heeft kennelijk een aantal van onze wederzijdse kennissen- / vriendenkring (Ardennenweken / Füssen bij Peter Schoorstra) van een en ander op de hoogte gebracht, want al heel gauw kwam er een stroom aan kaarten en telefoontjes op gang. Zo velen die me een hart onder de riem staken! Hartverwarmend.

En dan nog die kaart, door de Airbor-

nepad-wandelaars onderweg, verstuurd, met al die handtekeningen en opbeurende woorden en zinnen. Wat heeft me dat goedgedaan.

Ik ben er trots op lid te zijn van een vereniging, die zoveel kameraadschap en verbondenheid met medeleden uitstraalt: ons aller OLAT.

En nu aan het revalideren. Zeker 3 maanden staan daarvoor. Maar ik wil en kom terug!

De hartelijke groeten van Arie van Veen

Van Connie en Huub Raijmakers

Geacht bestuur en al degenen die meegewerkt hebben aan het Airbornepad Market Garden,

Aangezien wij hebben meegelopen met de inwandeling van het Airbornepad Market Garden willen wij u toch ook even 'officieel' daarvoor bedanken.

Allereerst onze complimenten voor het prachtige pad dat er nu ligt en een 'levende' herinnering is aan de tocht van de geallieerden (naar de woorden van de burgemeester van Lommel).

Verder alle lof voor de organisatie van die tocht. Het was een hele klus en dat bleef het tot het eind, aangezien de groep zo divers van samenstelling was.

En er is aan heel veel gedacht: de bloemenhulde, deelname aan een aantal plechtigheden, een geweldige verzorging onderweg maar ook 's morgens en 's avonds. Het klopte allemaal!

En dan nog de snelle lopers en de meer recreatieve lopers te vriend houden. Ook dat is gelukt!

Heel veel dank en complimenten voor:

- De bedenkers van het pad
- De markeerders van het pad
- De schrijvers en fotografen van het boekje
- De organisatoren van het weekend
- De verzorgers van het weekend
- De voorlopers bij het inwandelen
- De geldzoekers om alles mogelijk te maken
- Diegenen die we nog vergeten zijn.

Connie en Huub Raijmakers

Van Peter van de Ven.

RAAR, MAAR WAAR!

Begin juli liep ik de Zevendaagse Sleswijk-Viborg, 300 km. Na afloop had ik behoorlijk last van mijn voeten: kloven, (bloed)blaren en een opgezwollen teentje. Tien weken later loop ik in vijf dagen het Airbornepad Market Garden, "slechts" 220 km in een naar mijn zin te hoog tempo (6 km p/u), en een dag later zijn er, met uitzondering van een gezonde vermoeidheid, helemaal geen problemen!

Chapeau overigens voor andere deelnemers, die geplaagd werden door blessures aan voeten, hiel, heupen en rug maar toch tot de laatste dag "in de race" gebleven zijn.

Best wel leuk om nu eens al die snellere lopers in het echt mee te maken (Ad Verbakel-Boetje-Hans-Klaas-Piet Jansens-Theo Klanke), bij andere OLAT-tochten zijn die al een uur onderweg, als ik me bij de inschrijftafel meld.

Best grappig, toen ik op de voorlaatste dag twee kilometer voor het einde door hen werd ingehaald. We kregen van Theo Tromp "dispensatie", maar het "los lopen" mocht niet langer dan veertig minuten duren. Alleen die ene vrouw trimde meer dan dat ze snelwandelde!

Voor de rest laat ik de andere deelnemers aan het woord, want dit tijdschrift mag geen Market Garden-blad worden!

Peter van de Ven

Airbornepad Market Garden

Een langeafstands wandeling van Lommel naar Arnhem over een afstand van 220 km.

Door: Henk Pots

Het Airbornepad Market Garden is van 17 tot en met 21 september 2004 door een groep van veertig mensen ingewandeld. Ik was een van de deelnemers. Naast de wandeling hebben wij veel aandacht geschonken aan de herdenking van de luchtlandingen en de daarop volgende gevechten in diezelfde periode in 1944. Het kan dan ook zijn, dat mijn verhaal een iets ander beeld van de wandeling geeft dan wat toekomstige wandelaars zullen ervaren. Toch zullen ook de wandelaars, die het pad nog gaan lopen tijdens het wandelen geregeld hun gedachten laten gaan naar het verleden. Dat is ook juist de bedoeling van OLAT, de Ollandse Lange Afstand Tippelaars geweest, toen ze het plan opvatten om dit pad te realiseren. Niet vergeten wat er in september 1944 is gebeurd en zeker niet vergeten, dat wij mede daaraan onze vrijheid te danken hebben.

Vrijdag 17 september 2004

Nadat de voorzitter ons in Valkenswaard welkom had geheten zijn we in een bus naar de begraafplaats gegaan, waar wij met oud strijders, gemeente en de bond van wapenbroeders de gevallen hebben herdacht. Vervolgens zijn we naar Joe's Bridge in Lommel gegaan, waar het eerste bord, waarop het Airbornepad Market Garden vermeld staat, is onthuld. De burgemeester van Lommel hield daar een korte maar indrukwekkende toespraak.

Na nog een korte receptie gingen de wandelaars op weg naar ons overnachtingadres in Valkenswaard. Bij het monument op de grens tussen België en Nederland stonden we nog een ogenblik stil.

De route ging bijna parallel aan de provinciale weg, waar de troepen in 1944 overheen zijn getrokken. Wij liepen echter over prachtige onverharde paden, langs boswallen en akkers, door bossen en langs voormalige visvijvers.

Na een paar uur bereikten we café 't Witte Perd, waar we deze morgen onze herdenkingstocht naar de begraafplaats begonnen. Langs de begraafplaats liepen we naar het prachtige natuurreservaat De Malpie en de Venbergse molen, een mooie watermolen langs het riviertje De Dommel. Langs Dommelen liepen we vervolgens naar de Stayokay in Valkenswaard om daar de nacht door te brengen.

's Avonds hebben we nog naar de film over de luchtlandingen en de gevechten in 1944 gekeken.

Zaterdag 18 september 2004

Het was nog voor zevenen toen we vertrokken voor onze tweede etappe. Door de bossen liepen we naar Waalre en vervolgens langs een akker naar de A2. Na deze autoweg wandelden we langs het riviertje De Dommel Eindhoven binnen. Dit riviertje zouden we op onze verdere tocht door de stad blijven volgen. Een fraaie groene long in de stad. Bij de Gennepmolen, waar nog een dierenvoederzaak in gevestigd was, was een van de wagenrusten gepland. Een mooie locatie voor een korte rust. Daar we steeds een schema moesten aanhouden om tijdig bij alle herdenkingen aanwezig te zijn was de rust kort en spoedden we ons dan ook weer op weg. Langs de rand van het centrum met fraaie panden passeerden we Eindhoven. Langs het Universiteitscomplex, dat modern van opzet was bereikten we na korte tijd de stadsrand. Nog steeds liepen we in het rivierdal. Buiten de stad verlieten we de rivier om richting Son te gaan. Mooie oude Brabantse boerderijen stonden langs onze wandelroute. In Son bereikten we de Sonse brug over het Wilhelminakanaal, één van de doelen in de operatie Market Garden. Bij het monument legden we een bloemstuk. Het pad bracht ons verder door mooie bossen en een heideveld naar het museum Bevrijdende Vleugels. Een bezoek aan het museum zat er gezien ons tijdschema niet in. Na een korte pauze wandelden we door het bos naar De Paulushoeve. Op het erf had de eigenaar zelf een klein monument gemaakt in de vorm van een parachute. Achter zijn boerderij zijn op 17 september 1944 parachutisten geland. Wij wandelden over die akkers. Nu stonden er maïs en winterwortelen. De wortelen waren van goede kwaliteit en ze smaakten ook goed. Over landelijke wegen naderden we Sint Oedenrode. Bij een van de boerderijen had men tientallen pompoenen en kalebassen uitgestald, een mooi gezicht tegen de donkere muren van het gebouw. Na een mooi kasteel onderbraken we de etappe om te douchen in de sporthal. Daarna hebben we een bloemstuk bij het monument in Sint Oedenrode gelegd. Enkele honderden meters verderop hebben we een bord met de route van het pad onthuld. In het park stond een grote klomp ter herinnering aan de klompenindustrie, waar Sint Oedenrode bekend om was. De klomp is kleiner dan die in Enter langs het Marskramerpad, maar is er toch wel één voor reuzenvoeten. Willem liep met zijn doedelzak voorop toen wij door het mooie dorp liepen. Velen bleven even staan om de groep gekleed in gele polo's met het Airborenpad erop te bekijken. Na de maaltijd in De Beurs moesten we snel in de bus om naar Eindhoven te gaan voor het Bevrijdingsdefilé. Wij waren groep 33 en niet de laatste groep. Het duurde lang voor we van start gingen en het tempo tijdens het défilé was ook lager dan we gewend waren. Voor het stadhuis kwamen alle groepen bijeen. Na een paar toespraken werd de plechtigheid besloten met het zingen van de volksliederen

Opstellen voor het defilé in Eindhoven

van Amerika, Engeland, Frankrijk en Nederland. Tijdens het zingen van het door Vera Lynn beroemd geworden lied 'We 'll meet again', zijn we haastig naar de bus gegaan, omdat die om 22.10 uur met of zonder ons zou vertrekken. Tegen elf uur waren we op ons overnachtingadres. We hebben nog een uurtje over de dag nagepraat en zijn toen naar bed gegaan. We hadden een lange enerverende dag achter ons liggen.

Zondag 19 september 2004

Om halfacht gingen we vanmorgen op stap. Enerzijds omdat we drie km van de route in een kampeerboerderij hadden geslapen en dus eerst weer naar de route moesten lopen, anderzijds omdat we een drukke dag voor de boeg hadden. In Sint Oedenrode pakten we de route weer op. Het had 's nachts geregend en het was frisser dan de dagen daarvoor, maar het was nog prima wandelweer. In Eerde, bij de door het oorlogsgeweld nog steeds geschonden molen was onze eerste stop. Bij het monument legden we een bloemstuk en we hielden daar pauze om de foto's van de landingen in de molen te bekijken. De molen zal, als alles volgens plan verloopt, binnen afzienbare tijd weer worden opgeknapt. De afstand naar Veghel was vervolgens maar kort. Daar zouden we een herdenking bijwonen met oud- strijders en het St. Barbara Gilde. We waren hier te vroeg en hebben in het centrum gewacht tot de mis ten einde was. Bij het uitgaan van de kerk brachten de vendelzwaaiers van het Gilde een groet met hun vaandels. Later bij de herdenking herhaalden ze dat nog een keer. In optocht gingen we achter oude legervoertuigen, waarin de oud-strijders zaten, naar het monument. In de stoet liep ook het St. Barbaragilde, het gemeentebestuur en andere belangstellenden. Bij het monument stond o.a. een erewacht van de 101^e Airborne divisie, die aan de landingen had deelgenomen. Het was een erg plechtige gebeurtenis, die werd besloten met het zingen van de volksliederen. Over mooie rustige wegen en paden wandelden we verder naar Uden, waar een nieuwe straatnaam werd onthuld "De Corridor", herinnerend aan de corridor van de paratroepen 60 jaar geleden. Achter het gemeentebestuur liepen we door het mooie dorp Uden naar de begraafplaats van de gevallen militairen. Deze lag midden in het dorp. Het was een voormalig kerkhof, dat in 1944 al niet

meer werd gebruikt. De muur is gemetseld van stenen, die afkomstig zijn van een afgebrande kerk. Op een van de graven ontdekte ik het insigne, dat ik op mijn tas droeg. Ik had het in 1945 gekregen van een Canadese huzaar. De

soldaat was op 13 april 1945 gesneuveld. In die periode werd Drenthe, mijn toenmalig woongebied, bevrijd. De beheerder van de begraafplaats wist, dat er militairen van elders in Uden begraven lagen, maar wist niet of er gesneuvelden uit Drenthe naar Brabant waren gebracht.

Het was tegen twee uur toen we weer vertrokken en we hadden nog 23 km te gaan naar Grave, waar we om 18.00 uur een bloemstuk zouden leggen. Ook nu weer wandelden we over mooie rustige wegen en paden en door bossen via Zeeland en Velp naar Grave. Het oude vestigstadsje met zijn mooie huizen en grachten lag er vredig bij. Dit is in 1944 heel anders geweest. Ook daarvoor echter was Grave een strategisch belangrijke plaats. De vesting werd gebouwd door Menno van Coehoorn, een beroemde

vestingbouwer uit de 16^e eeuw. (Het praalgraf van Menno van Coehoorn is te bezichtigen in de kerk te Wijckel in Gaasterland, waar hij heeft gewoond) Wij waren op tijd voor de plechtigheid in Grave en hadden ook nog tijd om in het kazemattenmuseum, beheerd door De Militaire Traditiekamer in Grave te kijken. Over de destijds fel belegerde brug liepen we langs de Maas in de richting van Overasselt. Voor het dorp draaiden we door de polder naar het noorden om uit te komen bij de St. Walrickkapel. Een paar honderd meter verderop was ons overnachtingadres Het was bijna donker toen we daar aankwamen.

Maandag 20 september 2004

Allemaal gekleed in een groen T-shirt van het Airebornepad wandelden we even na zeven uur richting Heumen. Dit keer niet zoals tijdens de 4-daagse over de harde weg of het fietspad, maar door een prachtig heide- en vennengebied. Bij Heumen staken we het Maas-Waalkanaal over nabij de plaats, waar tijdens de 4-daagse OLAT een verzorgingspost voor de derde dag heeft. Over de dijk liepen we naar Mook. In het centrum onthulden we een van de routeborden. Tijdens de komende 4-daagse loopt u hier langs. Op de begraafplaats legden we weer een bloemstuk en vervolgden onze route langs de Mookerhei en door bossen en akkers naar Groesbeek. Langs het monument en vervolgens door het dorp liepen we met de doedelzak voorop naar het Bevrijdingsmuseum. In het museum werd onder aanwezigheid van vele genodigden het eerste exemplaar van de gids aan de Poolse ambassadeur aangeboden. Wij hadden nog tijd om even te rusten en het museum te bekijken. Samen met de genodigden wandelden we naar de Canadese begraafplaats, waar we een bloemstuk legden.

Door de mooie omgeving van Groesbeek, Berg en Dal en Beek zijn we naar dat laatste dorp gewandeld. Het was intussen een beetje gaan regenen en ook de wind nam toe. Bij het monument in Beek stonden we weer stil en vervolgden onze weg door de Ooipolder en het kleinste dorp van Nederland. In dit dorp, Persingen, sta ik altijd op de camping tijdens de vierdaagse. Het inwonertal stijgt die week dan ook aanzienlijk. Tegen de wind in en met zo nu en dan een spatje regen wandelden we naar het Nederlands-Duits gemeaal aan de ingang van de polder. Door Nijmegen en over de nieuwe brug, de Snelbinder, arriveerden we in Lent. Bij het monument, dat herinnert aan de oversteek over de Waal legden we die dag het laatste bloemstuk. Over de dijk en door het landgoed Oosterhout bereikten we het eindpunt van deze dag. Per bus reden we naar Groesbeek om daar de nacht door te brengen.

Dinsdag 21 september

Een bus bracht ons weer naar het eindpunt van gisteren. Door de Betuwe liepen we nu richting Driel. In een oude boerderij had men voor ons een wagenrust ingericht. Over mooie rustige wegen wandelden we verder. In tegenstelling tot de vorige dagen waren de wegen nu grotendeels verhard. Iedereen had er zin in vandaag, want de finish, de Eusebiuskerk in Arnhem zagen we bijna voortdurend liggen. In Driel herdachten we de Polen bij het monument in het centrum. Toevallig waren er ook nog een aantal Polen in Driel en deze mensen bleven ook bij de herdenking staan. Op de Rijndijk bezochten we nog een monumentje. Er lagen veel kransen bij dit monument en op één ervan stond een bever afgebeeld. Dezelfde bever, het insigne van de Canadese genie, hing aan mijn wandeltas. Vervolgens staken we de Rijn over met een bootje aangedreven door energie opgewekt met zonnepanelen, die het dak van de boot vormen. In Oosterbeek liepen we over een mooi pad langs de Rijn naar het kerkje, dat in de oorlog een grote rol bij het terugtrekken van de troepen heeft vervuld. Vandaar wandelden we omhoog lang het sportpark, waar de Airebornetocht op de eerste zaterdag van september start naar Hartenstein. Nu een museum, maar destijds het hoofdkwartier van de luchtlandingstroepen. Nadat we het museum hadden bekeken vervolgden we onze tocht. We liepen langs de in 1946

door koningin Wilhelmina onthulde herdenkingsnaald. Velen zullen dit monument kennen, omdat je er tijdens de Airbornetocht ook langs loopt. Langs de buitenwijken van Oosterbeek wandelden we naar de Airborne begraafplaats. De begraafplaats lag vol bloemen en kransen vanwege de herdenking, die hier zondag had plaatsgevonden. Ook wij legden er een bloemstuk. Op de begraafplaats waren ook nu nog veel belangstellenden. Evenwijdig aan de spoorlijn wandelden we verder langs de schitterende zuid-Veluwezoom. Het duurde niet lang voor we de buitenwijken van Arnhem inliepen. Ook in deze buurt stond weer een monument, dat herinnert aan de strijd in september 1944. In het

Herdenking in Oosterbeek met kransen van Het Nederlandse en Britse koningshuis

huis, waar generaal Urquhart zich een aantal uren schuil heeft gehouden, hadden de huidige bewoners een bord voor het ram staan, zodat iedereen kon zien welke woning het betrof. Langs de Rijnkade vervolgden we onze weg naar de Rijnbrug, die nu John Frostbrug heet, naar de generaal die hier zolang weerstand bood. Op het Airborneplein, in de volksmond De Berenkuil genoemd, legden we ons laatste bloemstuk. De tocht van Lommel naar Arnhem was ten einde. Toen we naar De Waag liepen overviel een enorme bui ons. Gelukkig konden we onder het stadhuis schuilen. In de Waag hebben we met een buffet onze bijzondere voettocht afgesloten. Nadat de ontwerpers van de tocht en het begeleidingsteam waren bedankt voor alle

inspanningen om het Airbornepad tot een goed einde te brengen ging iedereen zijns weegs. Een speciale wandeling, die bij de deelnemers nog lang in hun geheugen zal blijven, lag achter ons.

Henk Pots

Bent u als lezer nieuwsgierig geworden en wilt u dit bijzondere pad ook wandelen? Dat kan, de gids is bij de boekhandel te bestellen onder: ISBN 90-71597-01-6 Airbornepad Market Garden 1^e druk september 2004

Te koop in: De OLAT-shop. De wandelgids kost €16,40

Ook te bestellen bij: Theo Tromp, Daelenbroek 32, 6002 VN Weert e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl

Inwandeling Airbornepad Market Garden

17-21 september 2004.

Door: Klaas Bakker

We komen samen in Valkenswaard in de Stayokay (voorheen jeugdherberg) om van daaruit aan de inwandeling van dit nieuwe wandelpad te beginnen. Er zijn 39 deelnemers en 7 mensen in het verzorgingsteam, dat ons de komende 5 dagen zal begeleiden van Lommel naar Arnhem over een afstand van ruim 200 km.

Onderweg zullen we 14 kransen leggen op oorlogskerkhoven en bij monumenten ter nagedachtenis aan de Geallieerden, die 60 jaar geleden langs deze weg het zuiden hebben

bevrijd.

Hier in Valkenswaard blijft alle bagage achter, in deze jeugdherberg zullen wij ook onze eerste nacht doorbrengen.

We vertrekken per touringcar naar Lommel-Barrier. Op de route is een herdenking met kranslegging -dat zal telkens door twee wandelaars uit de groep worden gedaan- op het Britse Oorlogskerkhof te Valkenswaard.

Wij beginnen de wandeling bij Joe's Bridge in Lommel-Barrier, waar een openingsplechtigheid plaats vindt met verschillende sprekers en de onthulling van het wandelbord dat de route van het Airbornepad Market Garden aangeeft. Dit is het eerste van de 6 borden die wij onderweg zullen onthullen. In een nabij gelegen hotel volgt een receptie met champagne.

Om 13.30 uur beginnen we eindelijk aan onze eerste stappen op deze historische wandeling.

Onthulling bord bij brug in Lommel

De route die we moeten afleggen is een OLAT-winterserie waardig, daarvoor is dan ook 2 jaar intensief aan de voltooiing van dit wandelpad gewerkt. Het is gemarkeerd met twee witte horizontale balken op een vierkant groen basisvlak, en rechts- of linksaf wordt aangegeven door een verticaal balkje aan de onderste balk, zodat er een gestileerde pijl in de goede richting ontstaat. Een wit kruisje op een groen vlak betekent: deze weg of dit pad niet inslaan. Tot Valkenswaard is het op deze eerste dag maar 26 km.

Het wordt een wandeling met veel onderlinge verschillen. Op vrijdag, zaterdag en zondag nemen we deel aan herdenkingen op oorlogskerkhoven

en bij monumenten waar steeds een burgemeester, wethouders, militaire bonzen en andere genodigden aanwezig zijn. Op maandag en dinsdag zijn de herdenkingen veel soberder en laten de genodigden het meestal afweten en moeten wij het zelf maar uitzoeken bij vlaggenmasten die er kaal bij staan. Dat is echter geen probleem: met onze eigen voorzitter Marinus van Roosmalen, doedelzakspeler Willem Steenbakkers en de eigen OLAT-vlag lukt het uitstekend om er telkens een waardig moment van te maken.

De eerste drie dagen waren warm en zonnig; de laatste twee ongeveer 10° C kouder met een harde wind, maar gelukkig niet veel regen. Op de ene avond een diner in een restaurant, de volgende avond op een kampeerboerderij met plastic bordjes en dito bestek. Wat niet veranderde was iedere morgen om 06.00 uur opstaan.

501st Parachute Infantry.
Monument in Eerde

Het is al laat op de avond als op het stadhuisplein de toespraken worden gevolgd door de Volksliederen van de Geallieerde landen van toen.

Gelukkig blijft het die avond droog, na middernacht regent het flink, maar op zondagmorgen is het weer droog. Het wordt een prachtige dag.

Maar het wordt ook wel een vermoeiende dag waarop wij ongeveer 55 km moeten wandelen, met vier kransleggingen waaronder één grote herdenkingsplechtigheid in Veghel.

Bij ons inwandelpakket kregen we een groen T-shirt en een geel poloshirt met opdruk: 'Airbornepad Market Garden'. Het gele poloshirt wordt telkens door de kransleggers gedragen en op de laatste dag dragen wij het allemaal de hele dag.

Op de vierde dag hebben wij het groene T-shirt aan. Op die dag bezoeken wij het Nationaal Bevrijdingsmuseum 1944-'45 in Groesbeek. Er is koffie, vlaai, broodjes, champagne en een gemakkelijke stoel. Daar vindt ook de presentatie van de wandelgids plaats met toespraken en een groot aantal genodigden die later een stuk van het nieuwe pad mee kunnen wandelen. Onder de genodigden zie ik een aantal OLAT-prominenten o.a. Jan van de Ven, Hein Lenders, Piet en Elly Knoester, Christ en Lien Klaasen Ook zie ik Ad van Asten en de voorzitter van RWV: Gijs den Ouden.

Door het heuvellandschap rond Groesbeek en Berg en Dal wandelen wij naar de Canadese Erebegraafplaats waar een krans wordt gelegd. Vervolgens komen wij nog in Beek waar een moment wordt gepauzeerd voordat daar een kranslegging volgt bij het monument voor Amerikaanse Gevallen.

Daarna verlaten wij de heuvels en komen in de Ooijpolder, waar wij het kleinste dorp van Nederland passeren: Persingen. Links van ons hebben wij een prachtig uitzicht op de beboste heuvels en Nijmegen. In Nijmegen aange-

Op zaterdag, vroeg in de middag, passeren wij één van de vele droppingzones uit september 1944. Dat is in de gemeente Son en Breugel. Nu groeien er winterworteltjes, die overigens goed smaken.

In Eindhoven hebben wij op zaterdagavond meegedaan aan het grote Bevrijdingsdefilé waaraan ook veel oude legervoertuigen en manschappen in legerkleding van toen deelnamen, terwijl oude legervliegtuigen kwamen overvliegen. Wij liepen in een parade met veteranen in gala-uniform, soms in een rolstoel of met wandelstok, maar ook fitte oude baasjes die hun jongensstreken nog niet waren verleerd en die af en toe een jonge dame aan het schrikken brachten. Het is een sfeervolle avond met veel muziek en fakkels in een optocht.

Er is veel publiek in het centrum van Eindhoven.

19 september. Veel activiteiten
bij de herdenkingen in Veghel

komen, gaan we door de binnenstad naar de Waalkade en dan via de spoor- en fietsbrug naar de overkant van de Waal en verder over de Waaldijk, langs het monument van de Waaloversteek, naar Oosterhout.

Dan is de vijfde en laatste dag aangebroken. Wij hebben zojuist het Drielse Veer verlaten en volgen de gemarkeerde route langs het rustiek gelegen Nederlands Hervormd kerkje in de gemeente Oosterbeek. Rondom de kerk staan oude kastanje- en beukenbomen en daar ligt ook het Airbornemonument. Wij stoppen, Willem bespeelt zijn doedelzak en met op dat moment ongeveer 15 wandelaars, staan we even stil bij de gebeurtenissen die hier 60 jaar geleden hebben plaats gevonden. Er volgt geen toespraak, wel nemen wij een minuut stilte in acht en vervolgen dan onze weg. Het geluid van de doedelzak schept een speciale, indringende

sfeer waar wij steeds meer door geroerd raken en waardering voor hebben.

Wij bezoeken het Airbornemuseum Hartenstein in Oosterbeek. Tijdens de Operatie Market Garden in september 1944 was dit het hoofdkwartier van de Geallieerde Strijdkrachten. Hier zien wij voor de tweede keer tijdens deze tocht de film over de Slag om Arnhem, nu staat er een grote maquette op de voorgrond in de zaal. Met authentieke filmbeelden en corresponderende oplichtende lampjes op de maquette van de droppingzones, de opmars en de tegenslagen van de Geallieerden en de Duitse tegenstand wordt het ons steeds duidelijker wat er zich hier in die laatste dagen van de Operatie Market Garden heeft afgespeeld.

Dan gaan we weer verder naar de Erebegraafplaats in Oosterbeek, waar rond het Herdenkingsmonument een enorme verscheidenheid aan kransen en bloemen ligt. Er zijn o.a. kransen van Koningin Beatrix en Prins Charles van Engeland.

Ons laatste verzamelpunt is het oude Waagegebouw, nu Café-Restaurant De Waag. Vanaf hier vertrekken wij naar het laatste monument op onze route bij de John Frostbrug. Dit Airbornemonument aan de voet van de brug is vernoemd naar de commandant van de eenheid die de brug ten koste van heel veel levens verdedigde. Het monument is geplaatst in een verlaagd plantsoen omringd door drukke wegen. Hier leggen wij onze laatste krans en hebben wij de eindbestemming bereikt van onze vijfdaagse historische wandeltocht die begon net over de grens in België.

Als wandelgroep staan wij hier alleen, temidden van het voortrazende verkeer. Marinus spreekt een herdenkingswoord, Willem speelt een hymne en Theo strijkt de OLAT-vlag. Wij herdenken dan met een minuut stilte de Offers die 60 jaar geleden voor onze Vrijheid zijn gebracht.

We wandelen daarna terug naar Café-Restaurant De Waag voor een slotdiner. De verzorgers worden daar verrast met een gedenkpenning van deze tocht. Zij begeleiden ons immers gedurende de tocht zodat wij allemaal gezond en wel de finish konden bereiken. Wij krijgen een Oorkonde en ontvingen al eerder de wandelgids van het Airbornepad Market Garden, en een heuptasje namens de gemeente Bergeijk.

Graag wil ik vanaf hier Theo Tromp bedanken die als algemeen leider van deze inwandeling ervoor heeft gezorgd dat alles tot in de puntjes was verzorgd en wij ons nergens over hoefden te bekommeren. Het was een bijzondere wandeling die ons nog lang in herinnering zal blijven.

Het Airbornepad Market Garden kan in elk jaargetijde worden bewandeld, voor 's winters is er een variant die via de brug in Heteren gaat, want dan is het Drielse Veer uit de vaart.

INITIATIEFGROEPEN:

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep wandelaars van ± 30 á 35 mensen om met elkaar zo'n 20 km te wandelen. Genietend van de natuur en wandelend in een leuk tempo brengen we met elkaar de dag door en zijn meestal ± 15.30 uur weer terug. Soms hebben we rond de middag een pleisterplaats. Zo niet, dan eten we het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of midden in het bos. Als we onderweg iets tegenkomen waar we bij stil kunnen staan b.v. een molen, een kijkhut of een mooi uitzichtpunt dan doen we dat.

Wie zin heeft om ook eens mee te doen hoeft zich niet aan te melden. Gewoon op tijd bij het vertrekpunt zijn is voldoende. Wel graag eten en drinken voor onderweg meenemen.

Kosten zijn er niet aan verbonden, behalve de evt. consumpties die gebruikt worden.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Tot ziens en veel wandelplezier.

Méér informatie?

Truus v. Vessem tel 040-2110413,

Jos Scheepers tel 0495- 535848

Winterprogramma 2004/2005 wandelen op dinsdag

Datum	Route	Startpunt	Postcode	Plaats
9-nov	de Krang	NS Weert, Stationsplein	6001 CH	Weert
23-nov	de Zaligheden	Café Oud Brabant, Markt 10	5521 AL	Eersel
7-dec	Kampina	Herberg v. Boxtel, Oisterwijkse dreef 2	5076 NA	Haaren
21-dec	Postelse Abdijroute	Gasthof de Beiaard, Abdijlaan 28 (bij de Abdij)		Postel (B)
4-jan	Beuven/Witventocht	Café 't Weekend, Provinciale weg 1	5711 RA	Someren
18-jan	Gemert	Café de Veldwachter, Ridderplein 45	5421 CX	Gemert
1-feb	Woekensroute	Café 't Vrijthof, Molenstraat 6	5688 AD	Oirschot
15-feb	Cranendonckroute	Café 't Hof, Oranje Nassaulaan 1	6026 BW	Maarheeze
1-mrt	Toterfout en Halfmijl	Café Pasmans Het Groen 4	5511 AE	Knegsel
15-mrt	Markgraaf	Café de Oude Ketting, Bosscheweg 74	5283 WB	Boxtel
29-mrt	Weert	de Schuttershoeve, Groote Steeg 10	6006 TE	Weert
12-apr	Cannerberg/St.Pieter (zwarte tocht)	Brasserie NS station	6621 BT	Maastricht
26-apr	Achter de Keten	fam.v.Dongen, Steenovense baan 55	4849 RD	Oosterhout

Sint-Oedenrode in wandelende beweging

Dat wandelen een sport is die nagenoeg iedereen kan beoefenen is een algemeen bekend feit.

Wandelen is goed voor de geest, ontspannend en niet blessuregevoelig. Daarnaast heeft wandelen een goede invloed op het lichaam.

In het kader van 'Sint-Oedenrode in beweging' zal wandelsportvereniging OLAT een wandelgroep opstarten, met wekelijks op de dinsdagochtend een wandelactiviteit.

Aan deze wandelactiviteit mag men ter introductie een maand gratis deelnemen. Daarna zal er een bijdrage worden gevraagd van €2,00 voor niet-leden en €1,00 voor leden van wsv OLAT.

Vanaf dinsdagochtend 2 november 2004 zal er gestart worden met de wandelgroep voor een kennismakingswandeling. We verzamelen om 10.00 uur voor café De Rode Sok bij het Zwembad en de wandelactiviteit zal steeds 2 à 3 uur duren.

Wat houdt deze activiteit in?

Het zal een wandelschool (clinic) zijn, waar men behalve wandelen ook lichte oefeningen doet en aan enige spelvorm zal doen. Daarnaast zal er instructie worden gegeven. Mogelijk zal later in een beginnergroep en een groep voor gevorderden worden opgesplitst.

Het hoofddoel blijft echter samen gezellig en gezond ontspannen in de natuur en actief bezig zijn.

Voor de maanden november en december zal bovengenoemde startplaats aangehouden worden, maar daarna zal er steeds gezocht worden naar een startplaats in een ander gedeelte van Sint-Oedenrode.

De informatie zal worden geplaatst via het weekblad Midden-Brabant, OLAT-Nieuws, en de OLAT-website www.wandel-olat.org

COMMISSIES

LANGE AFSTAND PRESTATIE en SNELWANDELEN

Eindklassering OLAT-Clubkampioenschap 2003-2004

Per 15 oktober 2004.

1	13875	Ernst Westerhoff	9	6375	Mart Douven	17	4480	Piet de Ruijter
2	11610	Boetje Huliselan	10(2)	6095	Connie Raijmakers	18	4380	Rob Keetlaer
3	9535	Theo Klanke		6095	Huub Raijmakers	19	4150	Ad Martens
4(1)	9370	Hanny Klumpkens	12	5760	George v/d Boogerd	20	4050	Pe Everaerst
5	9130	Henk Vink	13	4970	Wim van Gemert	21	3585	Ad Mollen
6	8795	Hugo Prinsen	14	4900	Erik Dikken	22	3390	Frances Rouppe v/d Voort
7	8795	Hans de Vries	15	4735	Sjef Koolen			
8	8255	Klaas Bakker	16	4645	Frits Mennen	23	2925	Peter Koolen

24	2765	Co Tops	47	1240	Louis Claassen	71(10)	500	Jeannette v Boerdonk
25	2745	Paul Canters	48	1225	Frits van Duijnhoven	(10)	500	Jans v Griethuizen
26	2705	Herman Claude	49	1020	Marco Timmermans		500	Cees Punselie
27	2660	Cor vd Heijden	50	960	Jan van Boerdonk	74(12)	425	Annelies Hellings
28	2580	Richard van der Pol		960	Hans v Ginkel	75	385	Bert Timmermans
29	2480	Cees Mol		960	Gerard Meeuws	76	380	Wim Brooymans
30	2250	Johan v/d Hoogenhoff	53	935	Wim Peters		380	Louis Vernie
31	2205	Ron Timmermans	54	900	Stephan Gauer	(13)	380	Caroline Dinnissen
32(3)	2140	Henny vd Haring	55	890	Piet Bernaerts	(13)	380	Anita Camp
33	2065	Wim v/d Wittenboer	56	760	Gerrit Legierse		380	Ben Smeenk
34	2000	Alfred Verkoelen		760	Wim Coolen	(13)	380	Riet Emans
35	1900	Theo Gijzen		760	Hans Bontekoe		380	Rien v Ginkel
36	1880	Joop Krul		760	Jack Hendriks		380	Fred Fisser
37(4)	1840	Marca Nelen	(8)	760	Mariet v Ampting	(13)	380	Toos vd Boom
38	1780	Evert van Ampting		760	Ad van Asten		380	Wim Bakker
39	1685	Servee Derks	62	750	Henny v Megen		380	Rien vd Rijt
40	1640	Ad Verbakel	63	680	Hans Brongers		380	Henk Frijters
41(5)	1520	Anja van Kempen	64	650	Rolf Craanen	88	250	Ton van Dijk
42(6)	1465	Mariet Douven-Mackus	65(9)	630	Doortje v/d Akker	(17)	250	Jet v/d Bersselaar
43	1460	Ben Duin	66	610	Piet van Buul	(17)	250	Lineke v/d Gaag
44	1440	Marcelino Sobczak	67	580	Rini Welten	(17)	250	Margriet Fischer
45(7)	1360	Reny Heymans		580	Tini Hurkens		250	Tjeu v/d Kerkhof
46	1355	Theo Tromp	69	530	Dietmar Adam	93(20)	50	Inge Mol v. Egmond
			70	515	Henk Plasman			

OLAT-Clubkampioenschap seizoen 2003-2004

Van het OLAT-ledenbestand is maar een klein deel actief in de lange-afstand en prestatiewandelsport. Omdat wij deze vorm van wandelen hoog in ons vaandel dragen, we dragen het immers van oorsprong mee in onze naam, proberen wij in clubverband deze vorm van actief/sportief wandelen zoveel mogelijk te stimuleren.

Het lange-afstandwandelen is vooral een sport voor individuele wandelaars en in het nog niet zoverre verleden, wisten we niet precies hoeveel leden deze vorm van wandelen actief beoefenden. Zeker toen het prestatie- en wedstrijd-wandelen bij OLAT op een laag pitje stond, en wij toch iedereen voor de club wilden behouden, zochten wij naarstig naar een manier om de belangstelling voor het lange-afstand en prestatiewandelen te meten en te activeren.

De meest voor de hand liggende manier was het opzetten van een onderlinge competitie, waarbij iedereen evenveel kans kreeg om clubkampioen te worden. Dat wil zeggen: individuele prestaties meten in een mix van activiteiten die door iedereen kunnen worden beoefend. Dus voor het wedstrijd-wandelen moest ook de mogelijkheid bestaan om gelijktijdig de afstand in de prestatieklasse te volbrengen.

Na het opstarten van een dergelijke competitie werden we al vlug verrast door de grote belangstelling. Veel leden stegen in korte tijd boven zichzelf uit toen zij zich gingen realiseren dat het saaie rondjes draaien, of met de blik op on-eindig door de vrije natuur wandelen, veel leuker werd door het onderling meten van een reeks van tochten en/of prestatiewandelingen.

Het een bracht het andere mee. We hebben nu een mooie groep lange-afstandwandelaars en ook het snelwandelen bij OLAT zit weer in de lift en sinds jaren wordt nu op wedstrijden in het land weer rekening gehouden met het OLAT-team.

Wij houden er rekening mee dat de groep wandelaars die onder de vlag van de LPS-commissie floreert in de toekomst nog voor mooie verrassingen kan zorgen.

Aan onze clubcompetitie namen in het afgelopen seizoen 93 wandelaars deel, onder hen waren 20 vrouwen en dat is ook een succes op zich.

De competitie bestond uit een mengeling van lange-afstandwandeltochten variërend van 60 km tot en met 160 km. Daarnaast enkele Euraudaxtochten van 100 tot 160 km en prestatietochten van 10 tot 160 km. De meting was dus algemeen.

Eerste in deze competitie is geworden Ernst Westerhoff met 13875 punten. Ernst liet daarvoor 28 geslaagde pogingen registreren en hij beheerste zowel het lange-afstandwandelen, Euraudaxwandelen als het prestatiewandelen over de kortere en langere afstanden.

Boetje Huliselan ging een tijdlang aan kop in de competitie, maar op den duur koos Boetje voor de harmonie en selecteerde zijn tochten. Met 22 geslaagde pogingen behaalde Boetje 11610 punten.

Een mooie derde plaats werd behaald door Theo Klanke die zich vooral een vrije vogel voelt op de lange-afstandtochten. 17 Pogingen ondernam Theo en hij slaagde met 9535 punten. Wij wensen Theo veel succes in zijn nieuwe woonprovincie, maar hopen ook dat we hem heel vaak mogen treffen bij tochten die meetellen voor de volgende OLAT-competities.

Hanny Klumpkens, al enkele jaren een vertrouwde naam in onze clubcompetitie, eindigde in het algemene klassement met 9370 punten op de vierde plaats. Bij de vrouwen werd Hanny de eerste met 24 geslaagde pogingen in een mix van Kennedymarsen, Euraudaxtochten en lange-afstanden tot 160 km. Een prestatie die respect afdwingt.

Hugo Prinsen (8795) en Hans de Vries (8795) en Henk Vink 8930 voelden elkaars adem voortdurend in de nek en streken met open vizier voor de plaats die ze uiteindelijk behaalden. Henk snoepte op de valreep nog de 5^e plaats weg voor Hugo en Hans. Voor Hans nog even toegevoegd dat hij een prima stimulator is voor de mooie groep die nu deelneemt aan de tochten in het land en zelfs daarbuiten. Chapeau!

Voor Klaas ook een extra woordje van dank. Klaas behaalde 8255 punten en hij is naast een voortreffelijke lange-afstandwandelaar al meer dan 25 jaar snelwandelaar onder de vlag van OLAT! Trouw aan de club die bewondering afdwingt. Bijna wekelijks mocht ik op Klaas zijn telefoontje rekenen en konden we even van gedachten wisselen over diverse tochten in het land, over de sfeer en de competitie.

Mart Douven is een nieuwe naam, waar we rekening mee moeten houden. Hij vergaarde zijn puntjes (6375) bij Kennedymarsen. Soms wordt Mart bijgestaan door zijn vrouw Mariet die ook de nodige puntjes liet registreren.

Ik eindig dit overzicht met Connie en Huub Raijmakers, die samen op de tiende plaats eindigden beiden met 6095 punten. Connie werd daarmee de tweede vrouw in de reeks. In het jaarverslag van de LPS zult u enkele van de hier vermelde namen ook tegenkomen in een andere wedstrijddiscipline.

Henny van de Haring eindigde op de 3de plaats bij de vrouwen, vol trots belde ze me steeds op met de melding dat ze weer een Kennedymars had volbracht, het resultaat leverde haar 2140 punten op.

Marca Nelen heeft onze club helaas verlaten. Ik feliciteer haar nogmaals met alle tochten die zij onder de vlag van OLAT voltooide en voor de pelgrimage naar Compostela samen met Evert, haar wandelmaatje bij menig Kennedytocht.

Ik hoop dat alle deelnemers, die ik hier niet met naam ga noemen, maar waarvoor ik evenveel respect heb, ook bij de nieuwe competitie veel succes hebben en zie er naar uit u elders te treffen of even aan de telefoon te krijgen of via e-mail te ontmoeten voor het registreren van behaald succes.

Met dank en groet Ad van Asten.

Stand clubkampioenschap 2004-2005 per 20 oktober

Ernst Westerhoff	850	Mariet Douven	250	Connie Raijmakers	250
Boetje Huliselan	800	Piet de Ruijter	250	Huub Raijmakers	250
Hans de Vries	625	Kees Mol	250	Wim Brooymans	250
Ad Martens	505	Sjef Koolen	250	Erik Dikken	250
Ron Timmermans	365	Joop Krul	250	Frits Mennen	250
Mart Douven	250	Frances Rouppe vd Voort	250	Paul Koks	15

Competitieprogramma 2004-2005 OLAT-clubkampioenschap

19-nov	Horst	Eur	100 km	430		
21-nov	R'dam	W/P	10 km	schema		
5-dec	R'dam	W/P	10 km	schema		
9-jan-05	R'dam	W/P	10 km	schema		
9-jan-05	Zaandam	P	20 km	schema		
23-jan-05	Zaandam	P	25 km	schema		
28-jan-05	Den Bosch	L. A.	100-110 km	430-460		

OLAT-leden die aan de competitie deelnemen dienen zich binnen 2 dagen na het volbrengen van een tocht te melden bij Ad van Asten. Tel 0499-473767 of per e-mail a.h.van.asten@hccnet.nl

Agenda snelwandelen en prestatietochten

Datum	Plaats	Ver.	Informatie
7 november	Rotterdam	RWV	1 ^{ste} wedstrijd winterserie 10 km snelwandelen. 11.00 uur Langepad 16
20 november	Zaandam	Zaanland	Indoorwedstrijden snelwandelen. Sporthal De Vang
21 november	Rotterdam	RWV	2 ^{de} wedstrijd winterserie 10 km snelwandelen. 11.00 uur Langepad 16
05 december	Rotterdam	RWV	3 ^{de} wedstrijd winterserie 10 km snelwandelen. 11.00 uur Langepad 16

Snelwandelwedstrijden te Tilburg op 3-10-2004

Op zondag 3 oktober werd door de verenigingen Hart van Brabant en RWV het Nederlands en Belgisch Kampioenschap snelwandelen over 50 kilometer georganiseerd.

Er werd gelopen op een parcours (wielerbaan) van ruim 2 kilometer. De weersomstandigheden waren goed: zonnig, circa 15 graden en weinig wind.

Pedro Huntjes is Nederlands Kampioen geworden en Frank Buytaert is Belgisch Kampioen geworden. Met het Nederlands Kampioenschap hebben ook een aantal OLAT-leden meegedaan:

Boetje Huliselan wandelde de 50 km net binnen 5.45 uur en werd hiermee zevende. Ad Martens was iets langer onderweg en is daarmee tiende geworden. Ernst Westerhoff kwam helaas een paar minuten te kort om zich te kwalificeren en moest na 48 kilometer de wedstrijd beëindigen. Kees Lambregts was de gehele tijd in de voorhoede te vinden met zicht op een derde plaats, maar heeft na ruim 40 kilometer de wedstrijd beëindigd.

Daarnaast werden ook kortere snelwandelwedstrijden (geen NK) georganiseerd.

Op de 20 kilometer, gewonnen door Robert van Bremen, kwamen nog 3-OLAT leden in actie.

Zie uitslagen.

Snelwandelen NK + BK 50 km te Tilburg, 3 oktober 2004					
NK	BK				km/u
1		Pedro Huntjes	Unitas	4.43.43	10,6
2		Victor Mennen	Unitas	4.59.26	10,0
3		Richard Leijenaar	RWV	5.02.53	9,9
	1	Frank Buytaert	OLSE (B)	5.04.49	9,8
7		Boetje Huliselan	OLAT	5.44.42	8,7
10		Ad Martens	DJA / OLAT	5.54.00	8,5
		Ernst Westerhoff	OLAT	6.02.47 op 47,914 km	7,9
		Kees Lambregts	OLAT	4.05.18 op 40,000 km	9,8

Snelwandelen 20 km te Tilburg, 3 oktober 2004				
				km/u
1	Robert van Bremen	RWV	1.59.57	10,0
2	Alex Wijsman	sv De LAT	2.08.01	9,4
3	Jacques van Bremen	RWV	2.09.58	9,2
4	Paul Altena	sv De LAT	2.11.50	9,1
5	Hans de Vries	OLAT	2.12.06	9,1
6	Ronnie Timmermans	RWV / OLAT	2.12.56	9,0
12	Paul Koks	Unitas / OLAT	2.46.56	7,2

ATLETIEK

Huntjens in Tilburg onaanastbaar

Pedro Huntjens is gisteren in Tilburg opnieuw Nederlands kampioen snelwandelen op de vijftig kilometer geworden. De 37-jarige atleet was op een wielercircuit van ruim twee kilometer onaanastbaar.

Hij finishte na 4 uur, 43 minuten en 43 seconden. Het was al zijn tiende nationale titel. Huntjens had meer dan een kwartier voorsprong op zijn ploeggenoot Victor Mennen. Het brons was voor Richard Leijenaar, lid van de organiserende vereniging RWV.

Trainingsweekend 2005

DATUM: Vrijdag 14 t/m zondag 16 januari 2005

LOKATIE: 't Caves, Veneind 5, 5513 NE WINTELRE, telefoon 040 – 205 18 05.

KOSTEN: Personen vanaf 18 jaar: € 45,00

Personen tot 18 jaar: € 25,00

OLAT-leden genieten €5,00 korting.

Prijzen voor een losse dag zijn op aanvraag beschikbaar.

INSCHRIJVING: Inschrijving uiterlijk 15-12-2004 bij

Henk Plasman, Weegbree 81, 5684 JC Best.

Inschrijfgeld over te maken op giro 17.75.156 (of bankrekening 13.82.11.736) van de penningmeester van OLAT, onder vermelding van "Trainingsweekend OLAT 2005"

INLICHTINGEN: **Henk Plasman** telefoon: 0499 – 39 03 24 of 06 – 12 21 24 40

E-mail: h.p.a.n.m.plasman@tpgpost.nl

De Sectie Lange Afstand

kende onderscheidingen toe aan:

Long Distance Walker

071 Henk van Winden, Pijnacker (dd 02-10-2004)

072 Clen Hoogland, Hilversum (dd 5 oktober 2004)

Super Long Distance Walker

052 Henk van Winden, Pijnacker (dd 02-10-2004)

Master Long Distance Walker

044 Henk van Winden, Pijnacker (dd 02-10-2004)

OLAT-WANDELPADEN

Afgelopen periode lag de nadruk vooral op het Airbomepad Market Garden. Nu is deze druk iets van de ketel. In de verslagen in dit maandblad kunt u lezen hoe verschillende deelnemers deze openingstocht beleefd hebben. Natuurlijk was de presentatie van de wandelgids aan de Poolse Ambassadeur Jan Michalowski een hoogtepunt. Verder ontvingen we een brief namens Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden waarin hij zijn waardering uitspreekt voor het pad.

De stempelposten zijn momenteel allemaal vastgelegd en een mooi bordje geeft aan dat het een officiële stempelpost is. Deze posten zullen ook in de toekomst het onderhoud van het pad steunen. Als u de stempelbrief met de benodigde stempels opzendt met €3,00 ontvangt u een mooie oorkonde, embleem, wandelboekplaatje en een waardebon om met €2,50 reductie een Airbomepad-polo of T-shirt aan te schaffen in de OLAT-Boetiek.

De officiële stempelposten zijn:

LOMMEL	<u>Brasserie-restaurant Den Brugwachter</u> Luikersteenweg 283	Ligt 50 m. rechts net voor de brug van Lommel. Koffie erg goed verzorgd.	kaart 1	Tel. 0032 11-661484
BERGEIJK/ VALKENSWAARD	<u>Eetcafe 't Witte Perd</u> Luikerweg 145	Maandag gesloten andere dagen vanaf 11 uur open. Winterseizoen: ma en di gesloten vanaf 18 uur en za en zo vanaf 12 uur	kaart 4	Tel. 040-206 83 74
VALKENSWAARD	<u>Hostel Stayokay</u> P. Heerkensdreef 20	Ingang ligt 50m. rechts van route.	kaart 5	Tel. 040-201 53 34
WAALRE	<u>Cafe Zaal de Wolderse Wever</u> Markt 16	Bij de kerk in het centrum van Waalre dorp	kaart 6	Tel. 040-223 31 30
BEST	Joe Mann Paviljoen Joemannweg 4	route vanaf Son gaat links tot over parkeerplaats en daarna terug de markeringen volgen.	kaart 11 en C	Tel. 0499-37 20 32
SINT-OEDENRODE	Café-restaurant De Beurs Heuvel 44	recht tegenover als men rechts naar de Markt afslaat.	kaart 13	Tel. 0413-47 26 45
VEGHEL	<u>Café Brasserie Boulevard</u> Markt 43	tegenover het oude gemeentehuis (VVV).	kaart 15	Tel. 0413-32 15 05
ZEELAND	De Pannenkoekbakker Udenseweg 31	net na de rotonde voor Zeeland.	kaart 18	Tel. 0486-45 20 14
GRAVE	<u>Café-restaurant Poort van Cleve</u> Hamstraat 1	2e horecagelegenheid bij binnenkomst Grave aan de linkerhand op de hoek.	kaart 20	Tel. 0486-43 26 52
OVERASSELT	Restaurant/Pannenkoeken St. Wallrich St. Walrickweg 5	30m. rechts van route	kaart 21/22	Tel. 024-622 13 85
MOOK	<u>Café-restaurant 't Zwaantje</u> Groesbeekseweg 106	maandag gesloten	kaart 23	Tel. 024-696 14 34
GROESBEEK	<u>Nationaal Bevrijdingsmuseum 1944-45</u> Wylerbaan 4	Het museum met herdenkingskoepel geeft een goed inzicht over de operatie Market Garden, en van de voorgeschiedenis van de oorlog.	kaart 24	Tel. 024-397 44 04
BEEK	<u>Hotel restaurant " 't Spijker"</u> Rijksstraatweg 191		kaart 25	Tel. 024-684 12 95
DRIEL	Café Zeldenrust Generaal Sosabowski plein/kerkstraat		kaart 30	Tel. 026-474 34 71
DOORNWERTH	Café De Zwaan in Kasteel Doornwerth	Winterseizoen hoofdzakelijk in de weeken-	kaart 30 A	

		den open. Kassa van kasteel is alternatief.		
OOSTERBEEK	<u>Airborne Museum Hartenstein</u> Utrechtseweg 232	Museum waar u een goed inzicht krijgt van de Slag om Arnhem.	kaart 30	Tel. 026-333 77 10
ARNHEM	<u>Proeflokaal De Waag</u> Markt 38		kaart 32	

Uitgegeven oorkonden:

Hertog Hendrikpad

471 Joke Auwerda Geldrop
472 Ivo Durlinger Geldrop

Graaf Hornepad

71. Wilma van der Heijden-v.d. Laat Budel
72. Wim van der Heijden Budel

Graaf Floris-V Pad (deel 1 en 2)

Rob Vaessens Deventer

Pelgrimspad 2

Marca Nelen Etten-Leur
Evert van Ampting Den Bosch

Airbornepad Market Garden

Marten Hogeweg	Eindhoven	Joop Reichenfeld	's Hertogenbosch	Fonny van Buul	Eindhoven
Mirjam Kies	Eindhoven	Klaas Bakker	Vught	Frans van Wijk	Nuenen
Johan Vellinga	Leeuwarden	Donald van Meenen	Tielt-België	Louis Claasen	Best
Marinus van Roosmalen	Sint-Oederode	Boetje Huliselan	Vught	Willem Steenbakkers	Son
Ad Verbakel	Keldonk	Fred Fisser	Boxtel	Reny Heijmans	Neeritter
Jan van Berkel	Erp	Sjef de Louw	Boxtel	Piet van der Ree	Maarheeze
Theo Tromp	Weert	Betsie Geerts	Gemonde	Sjef Koolen	Nederweert
Jan van de Ven	Schijndel	Connie Raijmakers	Oss	Jo Willems	Nuenen
Ben Jeursen	Leiden	Huub Raijmakers	Oss	Ben Duin	Nijmegen
Loek Zwennes	Den Haag	Peter van de Ven	Veldhoven	Hennie van Rhoonwijk	Beuningen
Jacques v.d. Raad	Bleiswijk	Theo Klanke	Vlissingen	Hans Sander	Westervoort
Luuk Kortekaas	Gouda	Hans de Vries	Eindhoven	Marion Kooijers	Groenlo
Arie Evegroen	Oudekerk a/d IJssel	Marianne Turksema	Eindhoven	Gerrie Makkink	Eefde
Marian Post	Utrecht	Marcella Creemers	Eindhoven	Henk Pots	Gorredijk
Piet Jansens	Soest	Doortje van den Akker	Eindhoven		
Richard van der Pol	Amersfoort	Piet van Buul	Eindhoven		

GRAAF VAN HORNEPAD

Ook hier zijn een aantal nieuwe ontwikkelingen gaande. Het streven is om in mei 2005 met een nieuwe druk van de gids Graaf van Hornepad uit te komen aangezien die geheel is uitverkocht. Bij de Kettingdijk aan de grens met België zijn nieuwe vlonderbruggen aangelegd en binnenkort hebben Tjeu van de Kerkhof en Theo Tromp een gesprek in Genk over hoe de nieuwe plannen van Kempen & Broek in ons Graaf van Hornepad passen.

MARKEERDERS

Gezocht wordt nog naar een of twee personen, die ten noorden van Nijmegen een stuk Airbornepad zouden willen onderhouden en helpen met het maken van een wandelmogelijkheid over de dijk. Misschien dat iemand die in/bij Nijmegen woont bereid is in geval van een spoedklusje daar in te springen.

OLAT-CLUBREIZEN 2005

26 februari	GR 576	Hamoir	- Harze	23 -17 km
02 april	GR 57	La Roche	- Engreux	26 -18 km
25 juni	GR 5	Vielsalm	- Burg Reuland	27 -17 km
27 augustus	GR 56	St. Vith	- Remouchamps	28 -16 km
24/25 sept.	GR 57	Luxemburg JHB		± 18 - 25 km
22 oktober	Eifel	Rur-Stausee		± 18 - 23 km

Inschrijven: gironummer 706801

t.n.v. w.s.v. OLAT

Weert

inschrijven:	leden	niet leden
Weekend	€55,00	€65,00
dagtocht	€19,00	€23,00

Minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is. Prijzen zijn onder voorbehoud!

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van €1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen	tijden:
Eindhoven NS (Fuutlaan)	7.35 uur
Weert NS	8.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Jul. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495 – 537775 Mobiel 06 130 111 44

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ommetje Heeze.

Door: Margriet

Voordat we 400 meter hebben afgelegd op deze eerste winterseriewandeling van het OLAT-seizoen, lopen we al in het bos, terwijl we toch midden in het dorp gestart zijn.

Ik was van plan om heel positief te zijn, maar moest toch even mopperen over het bord dat bij kasteel Heeze staat met daarop een zwangere vrouw en een ooeivaar en de tekst: “wij brengen nieuw leven in de beken” Op zo’n moment vraag ik me af welke rare snuiter nu in een dikke auto rondrijdt van mijn centen omdat hij die idiote tekst heeft verzonnen en op een groot bord heeft geplaatst. Foei!

De vogels rond het kasteel trekken zich van mijn ergernis niets aan en fluiten er vrolijk op los, en daarvan genietend en van de heldere beekjes en monumentale beuken vliegen de kilometers onder mijn voeten door. In de verte is regelmatig het geluid van een trein te horen.

De eerste wagenrust staat op ruim 5 kilometer en daar is een nieuwigheid: verse thee. Lekker hoor! Langs Euvelwegen en het Driedorpenpunt wordt een grote afstand afgelegd door open gebied met verre uitzichten, langs graslanden en maïsvelden, waarvan sommige al kaal.

Een asfaltweg wordt zandpad, wordt graspad, wordt nog smaller en lopend door de ritzelende herfstbladen komt aan de linkerhand een golfbaan in zicht. Via het erf van een oud-ijzerboer komen we weer in de bewoonde wereld.

Langs de A2 bij afslag Leende, en dan de weg over. Even zwaaien naar de achterkomers.

Er staat een flinke bries en het is fantastisch wandelweer. Na de afsplitsing van de 30 mogen wij op het pad langs de Bulder Aa gaan lopen. Aan een kant de beek, aan de andere kant moerasbos en veel riet. Nadat we camping Soerendonk zijn gepasseerd, duikt in de verte de wagenrust op. Op een open plek in het bos onder het oranje afdak staat de bouillon en de boterham al klaar. Picknickbanken om te zitten: wat een service van de OLAT-verzorgers op

15 km! Na de rust komt een groot meer in zicht en de watervogels die daar leven laten zich goed horen. Aan de overkant wordt de vogelkijkhut zo te zien goed bezocht maar wij volgen de oever langs een smal paadje achter de draad om en komen zo op een geweldig mooi groen bemest pad met veel boomwortels. Aan weerszijden wuift het riet, waterhoentjes klikken en eenden plassen. Een lust voor oog en oor.

Via klaphekjes en draaikontpoortjes betreden we een grote grasvlakte waar paarden lopen en de stilte indrukwekkend is. Later loopt de route weer langs een slootkant waar aan de overkant een zwarte auto met de tekst “crashtest” mysterieuze rondjes rijdt over het stoppelveld. Dan gaan we het bos weer in waar de kraaien

zo'n herrie maken dat horen en zien je vergaat. In de verte is Strijp te zien, een gehuchtje waar de tijd stilstaat en de Kempische boerderijen een nostalgisch lint langs de weg vormen. Daar bevindt zich ook de caférust /controle waar Jan van der Zanden de wandelaars begroet. Twee knullen proberen walnoten te verkopen maar er zijn niet veel geïnteresseerde voorbijgangers.

Dan maar weer het bos in en genieten van zijn herfststooi en de ondergroei van varens. Met een behendige sprong weet ik een grote vallende eikel te ontwijken, en nu snap ik waarom zoveel wandelaars mutsen of petten dragen. Je zult zo'n eikel maar op je kop krijgen!

Dan daalt de zondagmiddagrust over het bos, en met de wind in de rug is de stilte intens. Bij pijl 139 vallen 23 regendruppels naar beneden, en daar blijft het gelukkig bij.

In Leende gaan we weer naar de overkant van de A2 en we mogen dwars door het dorp lopen, langs de indrukwekkende bakstenen toren, die kilometers ver nog te zien is. Over een achterompaadje wordt het dorp verlaten en langs de slootkant komen de 15 en 20 weer erbij.

Dan is er de rust/controlé in de bebouwde kom, maar die loop ik straal voorbij: oei, even niet opgelet. Ik merk het pas als ik op m'n horloge kijk en zie dat ik de berekende tijd royaal heb overschreden. Bij de tweede trimbaan van vandaag staat een fijn bankje en daar smaakt mijn laatste boterham ook goed met een slokje water erbij. Het laatste deel loopt Ad Ketelaars naast me, die ik in het voorjaar trof bij het wandelcafé, onderwerp rugzak, inpakken en al pratend over zijn trektocht door IJsland is de laatste soeppost snel bereikt. Wie de parel van Brabant in zijn soep vindt, mag afwassen, dus zodra ik een glanzend rond bolletje tussen mijn tanden vind, houd ik me heeeeel stil. Daarna is het slechts 5 kilometer, waarin nog wat leuke verrassingen. Rest mij alle vrijwilligers te bedanken voor hun inzet waardoor ik weer een dag onbezorgd kon wandelen. Ik was een van de 770 wandelaars, die een fijne dag hadden.

Het zit er op, en het is goed zo.

**Terugblik op onze tocht naar Santiago de Compostela.
Door Marca Nelen en Evert van Ampting**

Zo, weer terug in Nederland na 79 dagen en 2425 kilometers in de benen.

Om te beginnen een woord van dank aan al die mensen, die gedurende onze tocht zo hebben meegeleefd. Bedankt voor alle felicitaties, kaartjes, bloemen

en belangstelling die we ook bij onze thuiskomst mochten ontvangen.

Als bewijs van voltooiing van onze pelgrimstocht ontvingen wij in Santiago de Compostela een oorkonde. Het is een leuke herinnering aan onze tocht, doch het gaat niet om dat papiertje, maar om wat je onderweg allemaal hebt meegemaakt en ervaren.

Met een rugzak (die in feite je huis is) van 15 kilo, voor tweeeenhalf maand je vertrouwde omgeving achterlaten en elke dag opnieuw de kilometers onder je voeten weglopen. Het is niet altijd gemakkelijk geweest, maar absoluut de moeite waard. Het is een heel dubbel gevoel wat je onderweg ervaart: aan de ene kant elke dag proberen te "overleven" en aan de andere kant genieten van wat je op je pad tegenkomt.

Het is elke dag weer hopen op een plaats waar onderdak en eten voorhanden is. Op momenten dat het moeilijk gaat door het slechte weer, teveel kilometers op een dag, pittige beklimmingen en afdalingen, misselijkheid, ziekte, heimwee of wat dan ook, toch steeds weer ergens de moed vandaan weten te halen om door te gaan.

Het is echter ook elke dag genieten van wat je om je heen ervaart: de mooie natuur, de schitterende kerken, de sociale contacten, de stilte en de rust. Het is een genot om geen vaste verplichtingen en afspraken te hebben en alleen maar te hoeven genieten van wat je meemaakt. In feite heb je geen enkele vorm van luxe die je thuis hebt nodig, wasmachine, koelkast, auto, etc, maar besef je dat je een veel groter geluk hebt dan al die luxe bij elkaar, namelijk een gezond lichaam, hulpvaardigheid en vertrouwen van de medemens.

Zoveel verschillende nationaliteiten die je onderweg ontmoet met allen hetzelfde doel: de Heilige Jacobus te mogen omarmen. In korte tijd bouw je met je medepelgrims een vriendschap op en indien nodig helpt men elkaar op het goede pad te blijven.

Ook hulp van de plaatselijke bevolking onderweg, die je onderdak of andere hulp aanbiedt, is geweldig. Men kan daar alleen maar dankbaar voor zijn en met een prettig gevoel aan terugdenken.

Na het volbrengen van deze pelgrimstocht mag je terecht trots zijn op de geleverde prestatie en terugkijken op al die mooie momenten, maar vooral ook op de moeilijke momenten waarin je jezelf zo goed hebt leren kennen. Een ont-haastingskuur waarin je volop tijd hebt voor bezinning. Stilstaan bij jezelf en leren genieten van de mooie en vaak kleine dingen die er om je heen gebeuren. We hebben ieder onze eigen kilometers moeten lopen, maar door de hulp en steun van elkaar en zoveel andere mensen hebben we deze pelgrimstocht kunnen volhouden.

Al met al een geweldige ervaring en als de kans zich nog een keer voordoet om te gaan, dan zal die zeker worden aangegrepen.

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (9)

Beschouwing door: Christiaan Koehler

Tiengemeten, zo leerden wij toch vroeger, is een eiland tussen het Vuile Gat en het Haringvliet, dat ooit gebruikt werd als quarantaineplaats voor schepen met een besmette bemanning.

Het dankt zijn naam aan de oude oppervlaktemaat 'gemet'.

1 'Rijnlands' Gemet is gelijk aan 300 roeden oftewel 0,4258 ha. Door inpoldering en aanwas is het eiland thans groter.

Wanneer in 1994 wordt aangekondigd, dat het eiland onder water zal worden gezet zijn we er als de bliksem bij om het rond te wandelen, voordat het te laat is.

"Loop over de dijken, wandel tegen de klok in en ga niet op het open land want je zou wel eens een boze waakhond kunnen tegenkomen", luidt het advies van de opzichter.

Op het moment, dat wij de pont verlaten op weg naar de dijk houden duizenden ganzen het voor gezien en verduisteren het uitzicht. Zij laten als dank op de dijk en wijde omgeving een veelvoud aan kleverige herinneringen achter en zoeken hun heil bij de grienden en het water. Het zal de paarden worst zijn, wat de ganzen uitvreten, zij grazen ongestoord verder.

Het dijkpad is weinig meer dan een spoor met rechts het water en links onder ons de lage uitgestrekte akkers. Een groots uitzicht, schone lucht en een fluitend windje onder een vrijwel heldere hemel; puur natuur, een toppunt van genot! En uiteraard overal vogels en nog eens vogels. De dijk kent geen op- en afritten; er kan dus niks mis gaan en een kaart is overbodig.

Op het uiterst westelijke puntje van het eiland bevinden zich de zogenaamde blauwe slikken, een dichtbegroeide verzamelplaats van alles wat maar vliegen, fluiten, gieren, duiken, vissen en spartelen kan. Bij elke stap tijdens de geleidelijke ronding verandert de lichtval, de kleurschakering en uiteraard het panorama. De wind speelt het spel mee en beïnvloedt de geluidsrichting. Overflakkee, met het aardige plaatsje Stad aan 't Haringvliet, komt in zicht en scheepvaart brengt leven in de brouwerij. Een bijzonder schouwspel.

Maar op de dijk gebeurt ook wat. Plots staat er een levensgrote stier ons op enige afstand onbeweeglijk en vervaarlijk aan te staren. Wat is meneer van plan? Moe-

ten we terug, kunnen we wel vluchten? Terwijl we fluis- terend in beraad staan buigt hij langzaam zijn stoere kop alsof hij op ons wil afstormen maar..... stapt gelukkig al grazende naar de landzijde van de dijk. Wij zoeken, zo snel als onze benen maar willen, ons heil aan de waterkant en proberen hem zo ongezien te passeren. Leuk, als je wat later van een boer te horen krijgt, dat men met man en macht tevergeefs geprobeerd heeft de kwaadwillige in te scharen maar uiteindelijk maar heeft laten lopen onder het motto: hij komt wel aan zijn trekken en hier komt toch niemand!

Veel aardiger zijn de talloze hazen op de akkers, die, zolang zij zich niet bespied weten, over elkaar heen duikelen, dollen, spelen en als de wiedeweerga in alle richtingen aan de haal gaan zodra zij je hebben opgemerkt.

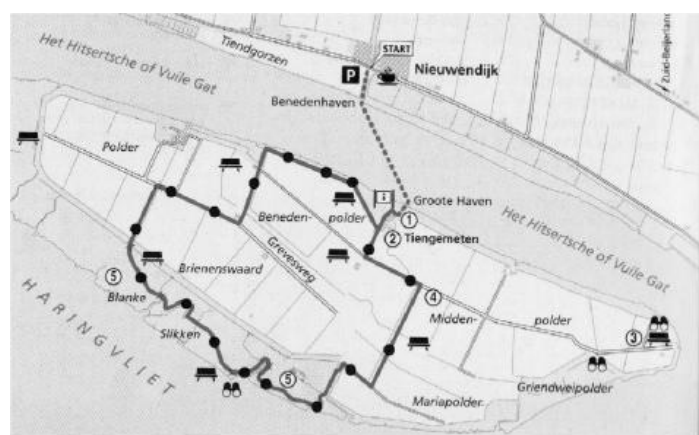
Tijdens de oostelijke ronding van het eiland komen de Haringvlietbrug met het Hellegatsplein in zicht. Puntje dijk, aan de voet van een geweldige watermassa. voel je je totaal verloren. Stil staan, kijken en dromen is het ware gevoel dat komt bovendrijven. De harde, koude wind en de klok doen er niet toe.

Maar ja, de klok draait niettemin door en voordat je het weet ben je bijna 5 uur onderweg om het eiland rond te wandelen.

Dat 'onder water zetten' klink overigens wel erg rigoreus en is bezijden de werkelijkheid. Er is inmiddels wel een begin gemaakt met het verlagen van een buitendijk en het graven van watergeulen, de toekomstige krekken. Zo kan dus het water rustig binnen stromen waardoor de vruchtbare akkers geleidelijk veranderen in natte graslanden met slikken, waarin het riet zijn gang kan gaan. Een aantal boeren heeft hiervoor het veld moeten ruimen, is inmiddels al naar de wal verplaatst of heeft de kans benut om zijn kiel aan een spijker te hangen.

Op 'n zomerse dag in 2003 doen we het met een leer- gierige kleinzoon nog eens dunnetjes over als wandel- gasten op een excursie van de VNM. Initiatiefnemer Thomas Collette heeft een prachtige route uitgezet, die het eiland op twee plaatsen doorkruist en bovendien ge- deeltelijk door de buitendijkse Blanke Slikken loopt.

Dankzij het mooie weer zijn de doorgaans zompige slik-

ken redelijk begaanbaar. Het paadje loopt tussen hoog opgeschoten rietkragen en bosschages van wilgen en elzen. Soms snuif je een verrukkelijke kruidenlucht op. Houten bruggetjes maken het mogelijk de diepe krekten te passeren. We krijgen van lieverlede het gevoel, dat we richtingloos van het ene eilandje naar het andere stappen. Door het gemis aan zijpaden rijst al snel de vraag: wat wordt het, omkeren of doorlopen? De jongste beslist: wij gaan door. Dankzij de windstilte horen we constant het geluid van schurend riet en kwetterende watervogels. We kunnen in het riet en de lucht uren totdat we er tureluurs van worden maar behoudens een enkele eend krijgen we ze nauwelijks te zien; ze verzetten géén poot, 't is siësta! In een flauwe bocht loopt het paadje wat op en voordat we er erg in hebben staan we boven op de buitendijk met het Haringvliet aan onze voeten. Terwijl we proberen de route te traceren stijgen er, als op commando, zwermen vogels van allerlei pluimage op en verduisteren de horizon. Zou de siësta ten einde zijn?

Het kan verkeren. Terwijl er aan een kant van het eiland gewerkt wordt om het water in te laten, wordt op andere plaatsen de muskusrat, die dijken tot lekken toe doorgraaft, met man en macht te lijf gegaan. Hij doet in wezen hetzelfde, water doorlaten, maar helaas op de verkeerde plek.

Maar even paradoxaal klinkt het, dat VNM vrijkomende akkers bewerkt en vakkundig laat begroeien terwijl menig boer, die

tot dusver hetzelfde deed, moet oprassen. Het gebeurt echter met de beste bedoelingen om de overblijvende akkers te vrijwaren van onkruid, wildschade, etc.

Op veel plekken doet bodemverschraling inmiddels zijn werk en ontstaat een nieuwe vegetatie zoals o.a. de prachtige gele muurpeper en zeekraal.

Recente plannen beogen om de schuiven in de Haringvlietssluisen op een kiertje te zetten, waardoor er zout water kan binnenstromen. Getijddestromingen zullen dan enige beweging in de waterstand als ook brak water met zich meebrengen. Het zal de visstand, de plantengroei aan de oevers en de komst van meerdere vogelsoorten bevorderen.

Wordt vervolgd.

KEMPISCHE WANDELDRIEDAAGSE GELDROP - 6 t/m 8 AUGUSTUS 2004

Piet Jansens

Naar Geldrop. Het seizoen voor het reizende "wandercircus" is alweer bijna ten einde in Nederland, maar eerst volgt nog de Kempische Wandeldriedaagse en als afsluiting de Heuvelland Vierdaagse. Dit legioen bestaat hoofdzakelijk uit de niet meer werkzame wandelaars die in het voorjaar beginnen in Odoorn, Diever, Zuid-Limburg en Zeeland, en trekt daarbij van camping naar camping of sporthal en logeeradressen. De meesten kennen elkaar en zo zijn er al veel vriendschappen ontstaan.

Ook wij (Janny en Piet) zijn neergestreken op de parkeerplaats van **Sporthal "De Kievit"** in Geldrop waar toch zeker een 60-tal caravans bij elkaar staan. Op het terrein van de hondenclub worden nog vele tentjes neergezet. En in de loop van de dag stroomt ook de sporthal vol met wandelaars. Allemaal mooi vlak bij de start van dit wandelfestijn. Het is al snikheet als we aankomen en krijgen een plaats toegewezen door Ad Koerntjes die tot campingbeheerder is aangesteld. Wij hebben het geluk tegenover een grasveldje te staan met grote bomen die voor wat schaduw zorgen. De stoelen worden er gelijk onder gezet. Tegen de avond komen ook Henk en Lida van Delft aan en die zijn deze dagen onze burens.

Deze keer schrijf ik in voor de 3 x 35 km en we kijken s' avonds met belangstelling naar het vertrek van de deelnemers op de 110 km en later de 80 km. We kunnen gelijk kennis maken met de wandelaars die van plan zijn om aan de 100 mijl wedstrijd in Engeland mee te doen en ik fiets voor de gezelligheid een eindje mee. De temperatuur is nog steeds hoog en zal in de nacht niet onder de 22° C komen.

Vrijdag 6 augustus,

Route Nuenen. De start is om 07.00 uur en het is nog steeds warm als we op stap gaan. Op dat moment komen Connie en Huub Raijmakers en Gerrit van Haandel aangelopen die de grote ronde van 75 km er op hebben zitten en na het ontbijt de route van de 35 km zullen nemen. Zo te zien gaat het uitstekend met hen. Een mooi paadje gaat langs de Kleine Dommel naar de Collse Molen waar de eerste wagenrust hoort te staan, maar die is nog niet open. Via de wijk Tongelre komen we in Eindhoven en zoeken even de goede route naar een tunneltje en komen door een park waar een zwerver die net wakker wordt, door een paar

honderd wandelaars goedemorgen wordt toegewenst.

Voorbij het Eckartbos aan de Boordseweg is de splitsing van de 35/25 km en de 110 km wandelaars gaan met ons mee linksaf. Vreemd eigenlijk dat op de routepijl staat dat ook de 80 km lopers linksaf moeten, doch dat blijkt achteraf een vergissing, met het gevolg dat vele Kennedylopers verkeerd gaan. Dat wordt later rechtgetrokken door hen bij Nuenen op 10 km voor het einde op te vangen en ze vervoer aan te bieden naar de finish. Wij volgen ondertussen een aantal lange mulle zandpaden in de nu al brandende zon en zijn op weg naar de wagenrust die op 14,4

km hoort te staan. Deze staat echter twee kilometer verderop in het dorp Nederwetten, wat mij niet prettig lijkt voor de lange-afstand-wandelaars.

De bidon wordt gevuld met fris water en we wandelen verder door het bos van Heerendonk tot aan het Wilhelminakanaal en het dorp Stad van Gerwen. In het bos van de Geeneindsche Heide ligt zowaar nog een oeroud stuk moeras en het pad er door heen is erg modderig. Zo te zien aan de sporen wordt het pad veelvuldig door de reeën gebruikt. Bij Café "Schafrath" is het een gezellige drukte, ook de 25 km-lopers doen het dorp Nuenen aan, en de vijver aan de overkant heeft een grote aantrekkingskracht op een aantal wandelaars die een duik in het water nemen.

Zaterdag 7 augustus,

Route Lierop. Het is vanochtend bewolkt en er lijkt een weersverandering op komst. We verlaten Geldrop in zuidelijke richting, langs het kasteel en de kleine Dommel. Even later vallen de eerste spetters en in de verte begint het te rommelen. De A-67 wordt overgestoken en langs een paar mooie vennen gaan we naar de parkeerplaats voor de wagenrust op 6 km. Het parkoers gaat nu kilometers lang over de "Strabrechtsche Heide" die prachtig in bloei staat. Een schitterend stuk !!

Een grenspaal ! De Hoenderboompaal is van oudsher een grenspaal en een boswachter die met zijn verrekijker naar de vogels staat te kijken, die in de vennen aan het fourageren zijn, legt uit dat hier de samenkomst was van de vijf gemeenten: Heeze, Mierlo, Lierop, Someren en Maarheeze. Aan de greppels is nog te zien hoe de gemeentegrenzen samen kwamen. Later hoor ik van Piet v.d.Kroft dat hij door de verrekijker van de boswachter een grote kolonie reigers en zeldzame zwarte ooievaars heeft gezien ("alsof ze voor mijn voeten stonden": zei Piet).

Het onweer komt telkens dichterbij en we wandelen naar de 2^e wagenrust op 13 km, goed voor een beker koffie. De route volgt nu diverse wandelroutes, zoals: "Witvenroute, Zomervenroute en Bontvenroute". Een dame loopt huilend langs de weg omdat ze erg bang is voor het onweer, ik pro-

Zondag 8 augustus,

Route Heeze. Het is lekker fris en helder weer vanochtend en hoewel het later op de dag behoorlijk warm zal worden, is het nu goed uit te houden. Na de start loop ik met Gijs den Ouden vanuit de sporthal het parkoers op en zie tot mijn grote schrik dat de nummerplaat aan de achterzijde van mijn auto is gesloopt. Verder is aan de voorzijde het Ford-embleem er afgebroken. Een aardig staaltje vandalisme lijkt me zo. Gelukkig is er verder geen schade en ligt de kentekenplaat er vlakbij, dat scheelt een hoop werk bij de politie. Even Janny in de caravan op de hoogte gesteld en dan aan de wandel.

Aan de westkant gaan we om Geldrop heen door de buurtschappen Genoenhuis en Gijzenrooi en dan de snelweg A-67 over het bos in. Na de eerste wagenrust is de splitsing met de andere afstanden en ik zie nog net dat Co de Jong mijn waarschuwingen om het deze week rustig aan te doen, met het oog op de 100 mijl-wedstrijd in Engeland, toch in

Na de rust is het nog elf kilometer en er is tot nu toe slechts één 110 km-wandelaar gepasseerd. Om terug te komen in Geldrop krijgen we in de hitte nog een paar kaarsrechte wegen naar het gehucht Het Broek, maar dan gelukkig in de schaduw langs het Eindhovens Kanaal en het Vakantiepark "Wolfsven" terug naar de sporthal waar ik om 12.30 arriveer. Met een biertje voor mijn neus kijken we de rest van de middag onder de dikke boom naar de binnenkomst van de 110/80 km-wandelaars die het toch wel heel erg zwaar hebben gehad, vooral omdat blijkt dat de 35 km-afstand vandaag toch zeker 4 km langer was.. Maar alle kandidaten voor Engeland hebben het er goed van af gebracht.

beer haar gerust te stellen en begeleid haar tot een gebouwtje van een hondenclub waar meerdere wandelaars schuilen en ze een aantal bekenden ziet. Zelf wandel ik verder door naar Lierop op 23 km en dan weer terug naar de Strabrechtse Heide.

Een verschrikkelijke hoosbui zorgt ervoor dat we drijfnat zijn. Dat is niet zo erg want in de zomer bij een goede temperatuur moet je toch niet te veel kleren aan hebben, een T-shirt en kort broekje is voldoende, en dan ben je na de regen zo weer droog. De pet zorgt ervoor dat ik door mijn bril kan blijven kijken. De derde koffiepost is dezelfde als de eerste op de heenweg, dat is net zo makkelijk voor de organisatie. Daarna zijn er nog een 5 km te gaan via de mooie buitenwijk Braakhuizen (hoe verzin je zo'n naam voor een woonwijk !) van Geldrop terug naar de sporthal.

Lekker douchen en droge kleren aan en omdat de zon nu weer schijnt kunnen we op ons vertrouwde stekkie onder de bomen plaatsnemen. Later in de middag heb ik nog een bespreking met Piet Knoester over het onderhouden en markeren van een gedeelte van het wandelpad "Rondom de Dom", wat ik op me zal nemen en maken met Martin en Willemien Bruil afspraken voor het wandelen van het Marskramerpad deel 3.

de wind slaat en een extra lus van 15 km maakt. En dat met de zware 110 km nog in de benen! Als dat maar goed gaat in Engeland ! Ten zuiden van het beruchte file-knooppunt Leenderheide steken we de A-2 over en wandelen langs het mooie Meeuwven. We slingeren over graspaden, ploeteren op de mulle zandpaden en lopen over prachtige bospaden naar de tweede wagenrust op 16,3 km. Koffie met een grote punt Limburgse vlaai gaat er goed in en dan weer verder.

We kruisen het tracé van een oude spoorlijn en midden in het bos passeren we een natuurcamping. De latrine (toiletgelegenheid) is een gat in de grond met een zeildoek er omheen. De schop staat er bij om na gedane arbeid de zaak te bedekken. Op dezelfde manier is de douche ingericht. Ik bekijk het allemaal met belangstelling en het doet me denken aan een ver vervlogen tijd in de militaire dienst, die tegenwoordig heel wat moderner werkt. Heeze ligt volgens

de beschrijving op 21,4 km dat dus 5,1 km is. Hier deed ik meer dan een uur over en had niet in de gaten dat ik zo langzaam liep (??) Als ik echter de tussenafstanden in de routebeschrijving optel dan kom ik aan een afstand van 6.76 km ! Een beetje onduidelijk dus.

Via Ginderover wandelen we langs het prachtige Kasteel Heeze, het is voor €5,00 te bezichtigen, maar wij gaan er via het Hubertusbos omheen, wandelen een stukje langs de Sterkselsche Aa, en dan langs de westrand van de Strabrechtse Heide om bij het gehucht Rul uit te komen. Er is een omleiding - het "Rulse laarzenpad" kan waarschijnlijk

niet gebruikt worden - en via de laatste wagenrust wandelen we Geldrop weer binnen. Over een paadje langs de oever van de Kleine Dommel en wederom langs het kasteel van Geldrop komen we terug bij de sporthal waar we ons afmelden.

Tot slot: De Kempische Wandeldagen zijn een mooie driedaagse van de OLAT met veel natuurschoon, goed uitgezette parkoersen, veel afwisseling en prima wagenrusten. Dagelijks werd de "Kempische Blarenbode" verspreid, een leuk informatieblaadje over b.v. het aantal deelnemers per dag (totaal over drie dagen: 1572) en het weerbericht. Misschien dat daar ook wat informatie over het te wandelen parkoersen en de omgeving in kan ? Wel zouden de afstanden beter moeten kloppen dan nu aangegeven staat. Tegenwoordig lopen nogal wat mensen rond met een GPS en die geeft zeer nauwkeurig de gelopen afstand aan. Als we het foldertje voor volgend jaar inkijken, schrikken we toch een beetje van de verhoogde prijzen. Vooral het kamperen met de caravan op de parkeerplaats wordt een dure aangelegenheid en ik hoor vele mensen er over praten om dan maar naar een (boerderij)camping te gaan. Wij blijven nog een nachtje staan en vertrekken, zoals de meesten, naar Zuid-Limburg om deel te nemen aan de Heuvelland-Vierdaagse te Vilt.

KENNEDYMARS BERGEIJK 17 OP 18 SEPTEMBER.

Door: Ad van Asten

Het is alweer de 42ste uitvoering van deze Kempische Kennedymars. De tijden dat hier nog tussen de 600 en 700 deelnemers waren liggen al ver achter ons, maar met ruim 200 wandelaars is deze mars nu toch goed bezet.

Joop en ik melden ons omstreeks 21.00 uur en zo hebben we een mooie kans om meteen de OLAT-deelnemers te begroeten. Jammer dat ik Mart en Mariet niet persoonlijk ken, maar die onderhouden wel goed contact via de e-mail. In totaal hebben hier 10 OLAT-leden puntjes verzameld voor ons klassement.

Tegen 22.00 uur gaan we met z'n allen naar buiten en wachten met 'het Bergeijks harmonieke' (Koninklijke Harmonie Echo der Kempen) op het startschot. Dit jaar is er een moment van stilte vooraf voor Jan, de grote stimulator van de Kennedymars en voorzitter van de EHBO-afdeling. Jan verloor het gevecht tegen zijn ziekte.

Na het startschot lopen we een rondje met de harmonie mee, dat duurt ongeveer 20 minuten maar dan hebben we er toch al een kleine 2 km opzitten en resten ons geen 80 km meer, tenminste dat denken we!

Dan volgt het rondje om Bergeijk, om tegen 23.30 uur weer terug te keren bij De Gouden Leeuw voor een sneetje krentenbrood en warme thee. Als we na 16 km bij 'van Sebille' in Riethoven aankomen, is het daar behoorlijk druk. Iedereen neemt even de tijd voor een gratis consumptie; bij de 6 stempelposten krijgen we een consumptiebon waarmee een groot deel van het inschrijfgeld ad €15,00 aan onszelf besteed wordt! Tellen we daarbij nog de medaille en de roos aan de finish en de diverse waterposten, EHBO, bananenpost en thee met broodpost onderweg dan staat hier de wandelaar nog echt op de eerste plaats!

Onze volgende halte is in het Klooster van Waalre. We hebben er dan 27 km op zitten. Joop en ik maken er geen haastwerk van en nemen op de rustposten ruim de tijd. Verder is het alleen maar aan de wandel zien te blijven totdat het einddoel bereikt wordt.

Vanaf Waalre gaan we in een stuk door naar De Gouden Leeuw in Bergeijk 't Hof. Het is dan 5.30 uur in de ochtend als we daar aan komen. Na 40 km krijgen we er een heerlijke kop tomatensoep en om de dorst voor te blijven schudden we daar ook

Voor u gelezen:

JAN WINTERMANS, zoals hij tijdens de Vierdaagse van Apeldoorn door een journalist beschreven werd: een doorgeWINTERde wandelaar. Hij draagt een trainingsjack van 'zijn wandelclub uit Eindhoven' en witte sportschoenen. Op zijn buik rust een buidel tas met proviand: broodjes, van thuis meegenomen. Of dit nu de juiste definitie van zo'n soort looper is? Wat belangrijker is: hij loopt heel veel tochten van de OLAT! (Apeldoornsche Courant, 14 juli 2004)

POLITIEONDERZOEK: Iedereen heeft in zijn leven wel een paar keer met de politie te doen. Maar toen ik, als rasechte Brabander een schrijven ontving van de politie, regio Limburg-Zuid, dacht ik dat dat een grap was. Helaas ging het hier om een bloedserieuze zaak: net zoals circa 4000 (vierduizend) anderen, die op de deelnemerslijst stonden van de Heuvelland Vierdaagse, werd ik aangeschreven i.v.m. de overval met een dodelijk en een zwaargewond slachtoffer, die tijdens dit evenement plaatsgevonden had in Berg en Terblijt. Je hoort wel eens dat een misdaadonderzoek zoveel duizenden Euro's en zoveel mankracht kost, dan is het sturen van zo'n brief maar een geringe financiële kostenpost!

nog wat cola achteraan. Trouwens, ik had ook nog pannenkoek in een potje en dat was leeg toen we daar vertrokken.

Via Walik en Steensel wandelen we naar Knegsel. Tegen de tijd dat de zon opkomt,

hebben we al heel wat Rowen Hèze aangehoord; het stemt vrolijk als je in de vroege ochtenduren uit je mijmeringen wordt gewekt met opbeurende muziek en gediensstige waterdragers!

De Leenhoef in Knegsel is de volgende rustplaats op ruim 50 km. Bij ons vertrek, na het kopje koffie, merkt Joop dat hij honger begint te krijgen en hij koopt bij de plaatselijke bakker op staande voet een

volle zak warme broodjes die hem in een mum van tijd nieuwe energie leveren. Als wij vertrekken is Jan, de man in het OLAT-pak, er net achtergekomen dat hij zich in zijn slaap een uurtje heeft verpraat en daardoor het rustlokaal ruimschoots voorbij is gelopen.

Vanaf Knegsel is een heel nieuw stuk aangebracht in de route. We gaan nu over Duizel naar Hapert en verder over de Pan via de Cartierheide naar Weebosch. De afstand die hiervoor staat aangegeven is 15,3 km met ondertussen een bananenpost en een paar waterposten. Het kan komen door het 'onbekende' van dit trajectdeel, maar ik heb toch de indruk (trouwens Hugo ook) dat ze het met een elastiekske hebben opgemeten! Neemt niet weg dat de Cartierheide onvergetelijk blijft, ook al aanschouw je dat Kempische natuurmonument tijdens een wandeling van 80 km.

In 't Sant in de Weebosch zijn ze net een nieuwe pan soep aan het koken, dus we moeten even wachten. We hebben alle tijd en zo komt iedereen uit de achterhoede hier weer een beetje bij elkaar.

Na een rondje om de Zwarte Bergen, nu eens niet als eindejaarstoetje, bereiken we Luijksgestel waar we een weekje eerder zoveel plezier beleefden als vrijwilliger. Het kenmerkende van dit dorp is de uniekheid van een Kempendorp: heel lang en het ligt langs de harde weg! In Den Eijkholt is de stand 73 km en de controlestempel geeft 13.07 uur aan als doorkomsttijd. Buiten is het inmiddels weer een zomerse dag en daarom nemen we ruim de tijd om ons voor te bereiden op het laatste uurtje wandelen.

Bergeijk wordt dan al vlug bereikt maar voor we in 't Hof zijn en dan nog verder naar De Gouden Leeuw is het of de klok eens zo snel gaat lopen. Doel bereikt: 14.45 uur. Wij krijgen een warm onthaal: een medaille en een roos.

Wij raken daarna nog verzeild in een opstopping vanwege een truckersrit met invaliden en om 18.00 uur wacht weer de Lichtjesroute in Eindhoven.

CONSTANT aan de wandel

IML-Einhornmarsch te Seefeld (Oostenrijk)

Op woensdag 15 september om 8.00 uur vertrok ik met een wandelgezelschap per bus van 'Van Dongen Reizen' vanaf het Jaarbeursplein in Utrecht naar Nijmegen, waar bij 'Hotel Mercure' ter hoogte van het station, de rest van de groep instapte voor een wandelreis naar Seefeld. In Venlo hielden we een koffiepauze en daar stapten nog een paar mensen op de bus.

Ongemerkt passeerden we de grens met Duitsland en volgden de autosnelweg tot Frankfurt.

Bij Remagen reden we een tijdje langs de Rijn en hielden daar een lunchpauze in Hotel Rheingold. Over Koblenz en Frakfurt ging het verder richting Würzburg met nog een tussenstop bij Raststätte Hockenheim.

Eindhoven Marathon: Piet van Buul liep afgelopen maand de Marathon van Eindhoven. Het was altijd al zijn wens om in zijn 50ste levensjaar ook zijn 50ste marathon te realiseren en dat is hem gelukt. Tijdens de uitzending van de marathon werd Piet door TV Brabant leuk in beeld gebracht. Piet, Proficiat!

Frits van Duijnhoven legde de Eindhovense marathon wandelend af. Zijn tijd was 5 uur 10 minuten en 8 seconden. Geen wereldtijd maar toch goed om te weten.

VOOR

GEINTERESSEERDEN
Aangeboden: Jaargangen van het tijdschrift "Op lemen voeten". Vanaf 1980, toen het blad nog in de kinder(wandel)schoenen stond, tot eind 2002. Het geheel (al die jaargangen) geeft een mooi beeld van ontwikkelingen in de wandelwereld, de toen al bestaande GR's, de Nederlandse wandelwegen in opkomst (Pieterpad 1983?), het propageren van het vrije wandelen, met kaart op pad, en het wandelen steeds meer als bezigheid voor de gegoeden enz. enz. enz. Kan afgehaald worden bij Hans Schrijvers in Hilversum, maar U kunt het beste mij bellen (040-2472532, kantooruren) of mailen (p.a.m.v.d.ven@tue.nl), dan zien we wel hoe we deze bups papier naar Noord-Brabant krijgen. Peter van de Ven

We reden verder in oostelijke richting tot Langenau, waar we overnachtten in 'Lobinger Hotel Weisses Ross'.

Op donderdag 16 september vertrokken we tegen 9.00 uur. We reden in de zuidelijke richting via de autosnelweg tot voorbij Kempten.

Over iets knussere wegen met veel bochtenwerk kwamen we via Nesselwang en Pfronten in Oostenrijk. Ook hier een ongemerkte passage van de grens. Via de Fernpas en Lermoos, waar we een koffiestop hielden, bereikten we Innsbrück.

Hier verbleven we enige tijd voor een stadsrondrit en een stadswandeling onder leiding van een gids. Er was slechts tijd voor een bezoek aan de Altstadt met o.a. de Maria Theresienstrasse, bekend om het gouden dak (Goldenes Dach).

Na ons bezoek aan Innsbrück reden we door naar Seefeld, waar we enige dagen zouden verblijven in 'Hotel Bergland'.

's Middag gingen we als groep naar de WM-Halle, waar de registratie voor de driedaagse wandeltocht plaats vond. Om 19.30 uur namen we deel aan het openingsfeest in diezelfde Halle. Er was muziek en er werden toespraken gehouden.

Op vrijdag 17 september konden we vanaf 8.00 uur starten voor de "Drei Seen Wanderung". De eerste kilometers gingen door het dorp en er zaten behoorlijk wat stijgingen in dat traject. Na de bebouwde kom wandelden we door Kirchwald, over de Kirchwaldhöhe en door Klosterbräuwald naar Wildmoosalm, waar de verzorging was.

Daarna kregen we uitzicht op de Wildmoossee die we enige tijd later zouden passeren. Op dat punt zagen we veel koeien met bellen. Op de golfvelden, die we passeerden, werd volop gegolfd. Via Buchner Höhe kwamen we in Buchen; daar werd gepauzeerd. In de diepte zagen we op de helling een kerkje staan.

Door weilanden in het Mühlal, met uitzicht op Möserer Höhe, kwamen we in Mösern. Daar was een rustpost op een terrein waar ook muziek werd gemaakt. Nadat we door het dorp waren gewandeld ging de tocht verder door bossen met nogal wat stijgingen erin. We bereikten de finish via de Sportalm. Het was een mooie en afwisselende tocht bij droog en zonnig weer.

Op zaterdag 18 september werd vanaf 8.00 uur gestart voor de "Wanderung Inntalblick". Al meteen begonnen we aan de stijging met aan de rechterhand bossen en aan de linkerhand weilanden. We liepen in zuidwestelijke richting, via Kirchwald en Lehenwald naar Mösern en genoten van de prachtige vergezichten. Daarna trokken we door bossen en over almen naar Auland, waar een pauze was. Hierna volgden veelal weilanden met weidse uitzichten.

Bij Reith pauzeerden we in een restaurant.

Na Reith wandelden we over Höllenwald en Scharnwald in noordelijke richting tot aan de Maximilianhütte. Gschwandwald en de Seepromenade bij de Wildsee kregen nog bezoek van ons voordat we bij de finish kwamen. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. Het was zonnig weer.

Om 19.45 uur vond in de WM-Halle de prijsuitreiking voor de European Walkers plaats, gevolgd door een Tiroler-avond met muziek en dans en de polonaise. Gelukkig hadden we vooraf gedineerd.

Op zondag 19 september werd vanaf 8.00 uur gestart voor de "Wanderung Giessenbach". Meteen na de start gingen we de bergen in, via de almen, om daarna weer in het dorp terug te keren. Na de golfvelden en de bebouwde kom volgden we enige tijd smalle en kronkelende bergpaden tot aan Play Castle. Via iets bredere paden, maar net zo bochtig, bereikten we Giessenbach voor een pauze in restaurant 'Ramona'.

Na de pauze vervolgden we het pad in de zuidelijke richting naar Bodenalm, waar we nog even de tijd namen voor een korte pauze. Via de almen en bossen rond Bauerenwald en het Drahnachtal kwamen we daarna aan de finish. Het was een mooie tocht met veel afwisseling en zonnig weer. Er namen circa 1150 wandelaars deel aan deze IML-tocht. Om 15.00 uur vond de sluitingsceremonie plaats met toespraken en de prijsuitreiking. Alle deelnemers ontvingen een medaille of cijfer plus oorkonde.

Ik nam voor de derde keer deel aan deze wandeling en kreeg dus het cijfer 3. Er waren ook groepsprizen o.a. voor de groep Jago Travel, de groep RWB uit Asten,

SAMEN AAN DE WANDEL:

In het kader van de Beweegweek werden door het Zorgcentrum Merefelt in Veldhoven diverse activiteiten georganiseerd. Zo kon men volksdansen, zwemmen, maar ook wandelen. De bewoners werden daarbij begeleid door leerlingen van het Sondervick college, sectie VBMO. Dit is in het kader van een praktijkoefening: omgaan met en het bedienen van rolstoelen en rollators voor ouderen (Eindhovens Dagblad, vrijdag 30 september)

BEWAARBOX 1

Als je het "500 wandelingen in Frankrijk" in je handen krijgt, blijkt dat een megagroot en zwaar boekwerk te zijn. Maar dat is slechts de buitenkant: het blijkt om een luxe bewaarbox met losbladige routes te zijn, en ook nog een plastic halstasje, om die routes in te stoppen. Het bevat tochten in alle windstreken van Frankrijk, met een licht accent op favoriete vakantie regio's zoals de Alpen, het Loiredal en de Midi-Pyrenees. De voettochten zijn verdeeld in categorieën als "gezin en natuur". Uitgever: Kosmos, ISBN 9021542854, prijs: euro 34,95, internetadres: www.kosmosreisgidsen.nl Wat en Hoe: Praktisch. Ook verscheen bij uitgever Kosmos een handig gidsje voor wandelaars die een trektocht willen maken. Boordevol informatie over de voorbereiding, tocht en probleemoplossingen onderweg. 160 pagina's Euro 11,50 ISBN 9021543966

de groep Louis Timmermans (kring Limburg), enz.
's-Avonds organiseerde 'Van Dongen Reizen' het afscheidsdiner in 'Hotel Bergland' te Seefeld.

Op maandag 20 september vertrokken we om 8.03 uur uit Seefeld. We reden via Garmisch-Partenkirchen en München naar Stuttgart waar we een koffiepauze hielden. In de buurt van Heilbronn verlieten we de autosnelweg om in Ilsfeld een warme lunch te gebruiken in 'Hotel Lamm'. Na tussenstops in Venlo en Nijmegen en een file vanwege een ongeluk kwamen we pas tegen 23.00 uur aan in Utrecht. Ik arriveerde om 0.11 uur in Baarn.

De Veluwe Buurtschapstocht

Op zaterdag 2 oktober organiseerde WS'78 een wandeltocht vanuit 't Koetshuis te Nijkerk. Er kon vanaf 8.45 uur worden gestart, maar ik hield de officiële starttijd van 9.00 uur aan. Reden voor de vervroegde starttijd was de drukte in het startgebouw. De wandeling voerde in eerste instantie over de Bloemendaalseweg waar aan weerszijden veel boerderijen staan. Nadat we ook de Donkeresteeg voorbij waren, bevonden we ons na enige tijd op het grondgebied van de gemeente Putten. Daar wandelden we o.a. over het erf van boerderij Veldhuizen (veel boerderijen in dit gebied hebben namen van eerdere bewoners) naar het natuurgebied van Groot-Hell.

Om de wandeling in goede banen te kunnen leiden, mocht tijdens deze tocht ook gebruik worden gemaakt van het erf van boerderij Groot Boeyen (anno 1557) aan de Goorsteeg bij Putten. Daar hadden wij een mooi uitzicht op de rechte akkers. Bij een woning aan de Goorsteeg bij Putten was een soeppost ingericht. In de omgeving van Krachtighuizen werd zoveel mogelijk gebruik gemaakt van kleine paadjes om het recreatiegebied van Garderen te bereiken. Door het bosgebied van het Speulderen Sprielderbos, en later ook over heidevelden, kwamen we bij de kantine van Sportpark De Eendracht te Krachtighuizen waar de grote rust was.

Na de pauze wandelden we verder door fraaie bosgebieden en langs agrarische gebieden. Koffie of thee werd tussendoor geserveerd op een erf aan de Huddingweg te Putten. Via het erf van boerderij De Keut konden we het rustgebied Gerven bereiken. Daarna liepen we over smalle paden door het landgoed Oldenaller en vervolgens over heidevelden. Bij een boerenbedrijf aan de Donkeresteeg kregen we een banaan. Niet lang daarna kwamen we aan de finish. Het was een afwisselende tocht bij goed wandelweer. Er waren 353 deelnemers.

Hallo wandelaars

Hier ben ik weer met een verslagje. Vanmorgen zijn we vroeg opgestaan om op tijd in Heeze te zijn, want de OLAT-winterserie is weer begonnen en die willen wij niet missen.

Piet, Kees en ik vertrokken om 06.45 uur met goed weer uit Breda richting het zuiden. Onderweg hebben we ook Ivo opgehaald. We kwamen om goed acht uur op het startbureau. Nadat we nog wat hadden geregeld en ingeschreven, konden we om 8.35 uur vertrekken.

Het was een mooie tocht die goed was gepijld. Weer echt OLAT waardig!

Tot de volgende keer, groeten van Inge en de Globetrotters.

HERFSTDAGTOCHT W.S.V. DE LAT 60 KM BERG EN DAL 9 OKTOBER 2004

Door: Piet Jansens

Het was dit jaar weer een van de meest ideale weekends om mee te doen aan de Herfstdagtocht van de W.S.V. De Lat die dit al jaren doet vanuit het prachtig tegen de heuvels aangelegen Berg en Dal, onder de rook van Nijmegen. Het was prachtig zonnig weer, wel fris in de ochtenduren, maar verder op de dag uitstekend. En dan het parkoers. Zoals de Lat beschrijft: "een van de zwaarste parkoersen door

Uit de wandelsportbode:

'Tot onze grote verbazing kregen al onze leden een envelop met reclamemateriaal van FBTO-verzekeringen toegestuurd. Hoe komt de FBTO aan al die adressen? Die adressen zijn natuurlijk geleverd door de KNBLO. De KNBLO heeft daarbij de Wet Bescherming Persoonsgegevens overtreden. In die wet staat namelijk vermeld dat gegevens uit de (leden-)administratie niet mogen worden verstrekt aan derden, tenzij de leden hier uitdrukkelijk toestemming voor hebben gegeven. Ik geef onmiddellijk toe dat mijn geheugen me wel eens in de steek laat, maar ik kan me toch echt niet herinneren dat ik schriftelijk toestemming zou hebben gegeven. En ik neem aan dat de meeste andere leden dat ook niet gedaan hebben...

Dat zou betekenen dat de KNBLO illegaal bezig is... Overigens hebben drie leden zich zo geergerd aan het door-verkopen van de adressen aan de FBTO, dat ze onmiddellijk hun lidmaatschap van RWV (en daarmee van de KNBLO) hebben opgezegd.'

Clubblad RWV oktober 2004.

In het Bondsblad lezen we dat de KNBLO de mailing eenmalig door 'de drukker' heeft laten versturen, er zou dus geen sprake zijn van overtreding van de Wet Bescherming Persoonsgegevens.

Wandelen in Engeland

The Ramblers' Yearbook and Accommodation Guide is een handig boekwerk als je van plan bent om in Engeland te gaan wandelen. Prijs Pond 5,99 e-mail: ramblers@london.ramblers.org.uk

heuvelachtig gebied tussen Berg en Dal, Mook en Groesbeek". En daar is niets aan overdreven.

Het is erg vroeg deze zaterdagmorgen als wij (Wim Veerman, Cor van Velzen en Piet Jansens) uit Soest vertrekken naar Berg en Dal en het blijkt dat we niet de enigen zijn die vandaag deze wandeltocht willen meemaken. Het is al een hele drukte in de kantine van Tennisclub "De Triepel" en uiteindelijk zullen er 66 deelnemers zijn op de 60 km en 122 deelnemers op de 40 km afstand. Opmerkelijk is het grote aantal Centurions (ongeveer de helft op de lange afstand) dat aanwezig is. Om half acht precies verwelkomt Remke Rutgers iedereen, geeft nog een aantal instructies voor het welslagen van de wandeltocht, en wenst allen een prettige wandeling toe.

De routebeschrijvingen worden uitgereikt, en nieuw is dat nu ook elke tussenafstand er op staat. We verlaten het sportpark en gaan door de villawijk van de Kwakkenberg om, na het oversteken van de Berg en Dalseweg, via een klaphek een

bospad van het Geldersch Landschap op te gaan. De zon komt net op en we kijken links van ons in de diepte van de Ooijpolder die in de nevel is gehuld, een adembenemend mooi gezicht.

We gaan de Ravenberg op, en weer af, en zien even later bij Beek het beroemde Restaurant 't.Spijker (waar ik een paar weken geleden nog met Gijs den Ouden op het terras zat met een drankje, vanwege een andere wandeltocht) In het Keteldal staat een heel mooie houten grenspaal met de tekst: "Laat Vriendschap Heelen, Wat Grenzen Deelen". Deze grenspaal is geplaatst in 1911 als vriendschapsband tussen Duitsland en Nederland. Vanwege een kleine grenscorrectie na een periode die niet zo vriendschappelijk was, staat deze grenspaal tegenwoordig een paar honderd meter van de grens af.

Het is constant klimmen en dalen en we gaan nu de Wijlerberg op, volgen de markeringen van het LAW "Lingepad", en even later met het "Pieterpad" mee de Duivelsberg op (*ook de Duivelsberg kwam pas na 1945 in Nederlands bezit en bleef dat*). Bovenop hebben we een prachtig uitzicht en gaan langs een grenssteen het Duitse land in naar Wyler. De laatste keer dat ik hier liep gingen we langs de grens naar Horst en De Bruuk naar Grafwegen, maar nu gaan we door het Nederrijk waar bij een boerderij de eerste wagenrust is op 11,3 km. Koffie met een broodje gaat er wel in en met een groepje wandelen we over de mooie landwegen, komen achterlangs de Canadese Erebegraafplaats en bij Mini-Camping "De Hoge Hof" neem ik nog een foldertje mee.

We steken de bekende Zevenheuvelenweg over (*van het "zware" 3e dag parkoers van de 4-Daagse !*), lopen langs de uitgestrekte golfvelden en gaan achterlangs Groesbeek het bos in. Wandelen langs de camping van het S.B.B en door het open gebied van Colonjes naar Caférust "Het Mólleke", al jarenlang de pleisterplaats van deze wandeltocht. Er zijn ruim 21 km gelopen.

Het grote open gebied waar we nu door lopen heet "Klein Amerika" en is zo genoemd na de landingen van de 82e U.S. Airborne Divisie in september 1944 waar duizenden paratroopers zijn geland in het kader van de Operatie Market Garden. Nu zien wij een enkele Pieterpadwandelaar onze weg kruisen en we duiken het bos van de St.Jansberg in. De 40 km-wandelaars gaan nu een paar keer van onze route af en komen er even later weer bij, terwijl wij wat ommetjes maken door de St.Jansberg een paar keer op en af te gaan.

Bij de wagenrust op 31,5 km is alles bij elkaar en het valt op dat er op het 40 km parkoers veel nieuwe gezichten te zien zijn. We vervolgen de route, gaan een klaphek door en klimmen de Mookerheide op. De trompet van Jan Klaassen dreunt door mijn hoofd bij de zware beklimming maar het uitzicht bovenop maakt het

Gelezen in een reisverslag 'Loslopende woorden' van Hans Burgman naar Santiago de Compostela:

Een maandenlange voettocht als naar Santiago de Compostella is eigenlijk :

Een grote luxe.

Je laat gewoon al je normale werk aan anderen over.

Je graait in een reservoir opgespaard geld.

Je hoeft je van niemand iets aan te trekken.

Je kunt dag in dag uit je eigen zin doen,

en jezelf ten slotte nog wijsmaken dat je iets heel bijzonders doet.

JS te W.

Wandelbox 2

In de GR-winkel van GR-paden is nu ook een wandelbox van het Regionaal Landschap Kempen en Maastrand te koop. De box kost euro 24,50 In de GR-winkel: van Stralenstraat 40, 2060 Antwerpen.

WANDELPADENKEURMERK:

Het Duitse Wandelverbond heeft samen met het Duitse Toeristenverbond 22 normen opgesteld waaraan wandelpaden moeten voldoen om een kwaliteitskeurmerk te krijgen. In de toekomst zal het Wandelverbond alle paden volgens de opgestelde normen gaan beoordelen.

100x aan de wandel Joyce Rootnat houdt van wandelen en van haar tochtjes doet zij verslag. 100 van haar impressies zijn gebundeld en te koop.

Euro 14,95

236 pagina's

ISBN 9044604147

helemaal: schitterend!! In de verte glinstert de Maas en aan de overkant zien we de torens van Cuyk machtig boven het stadje uitrijzen.

We volgen de bospaadjes van het natuurgebied “De Mookerheide” en lopen over een moeilijk begaanbare trap naar het volgende heideveld, “De Heumense Schans”. *(Tijdens de 80-jarige Oorlog tegen de Spanjaarden werden door de Nassau’s in dit gebied diverse verdedigingswerken gemaakt, de zogeheten “schansen”, waarop kanonnen werden geplaatst die het gehele gebied konden bestrijken)* Bij Molenhoek steken we de spoorbrug over, volgen het fietspad er naast en komen bij de volgende wagenrust op 39 km.

Leen en Hennie (al jarenlang in de verzorging) frissen ons op met een drankje en zowaar ontmoeten we hier Theo Tromp van de OLAT die even komt kijken. Hij is druk bezig om het nieuwe Airbornepad Market Garden, wat hier in de omgeving langs gaat, te vervolmaken. We hebben onderweg al diverse stukjes op het parkoers daarvan gelopen en de groen-witte markering opgemerkt. *(Zelf heb ik van 17 t/m 21 september de openingswandeling van Lommel naar Arnhem over 220 km meegewandeld)* Vanaf de wagenrust loopt een dame die haar hond aan het uitlaten is, met ons mee naar Malden en ze heeft er geen enkele moeite mee om ons tempo - toch niet zo langzaam - te volgen. Ze blijkt ook een aantal jaren bij een wandelclub gewandeld te hebben.

In de verte horen we de knallen die van de schietbaan komen en wij draaien naar het zweefvliegveld van Malden waar eventueel op 46 km een rust gehouden kan worden. Wim en ik hebben daar geen trek in en we wandelen door het bos langs het Jachtslot “De Mookerheide” en langs houten gebouwen van een scoutingclub. Een groepje jongens is op een doedelzak aan het blazen, waarschijnlijk voor de eerste keer zo te horen en een man geeft aanwijzingen hoe het moet. We komen weer terug bij de Heumense Schans waar we nog een keer over mulle zandpaden de berg op mogen en volgen de route van het Airbornepad Market Garden tot aan de dagcamping waar de 40 km wandelaars er definitief weer bij zijn.

De Wolfsberg is ook nog een aardige bult die we over moeten. Dan drinken we nog even wat bij de wagenrust op 53 km, op het terrein van de “Groesbeekse Tehuizen”, lopen dan nog over de Muntberg en DE Langeberg. Daarna langs de ingang van het Afrika Museum, en komen uiteindelijk weer in de buurt van Berg en Dal. Na 59795 meter (hoe precies meet je dat?) wandelen we het Tennispark op, na nog een finishwedstrijdje met Boetje Huliselan “uitgevochten” te hebben (Boetje won). Het was zoals in het begin al geschreven, een fantastische dag op een schitterend parkoers. Volgens Johan Wolvers zou het best nog zwaarder gemaakt kunnen worden, maar mijn mening is dat ook de wat minder geoefende wandelaars een plezierige dag moeten hebben. Een warme douche en een koud biertje zorgen ervoor dat de vermoeidheid snel over is en als Cor gearriveerd is gaan we terug naar Soest.

Clubweekend naar de Vulkaaneifel

Ad van Asten

Tijdens het laatste weekend van september organiseerde clubreizen een wandelweekend naar de Eifel. We waren met goed 40 personen en reisden met één 'super de luxe' touringcar van de Fa van Hoof uit Sint Oedenrode en één 9-persoonsbusje, dat tevens de verzorgingskar trok.

Na ongeveer 3½ uur reizen kwamen we om kwart voor 11 in Mürlenbach aan, waar we onze wandeling zouden beginnen. We begonnen met koffiedrinken in het alleraardigste hotel 'Eifelerhof', waar ze vriendelijkheid hoog in het vaandel hebben staan. Na de koffie werd er een changement met de bus en het busje uitgevoerd zodat iedereen vandaag op de route kon meegenieten.

Voordat we aan onze wandeling beginnen eerst een kleine impressie van het plaatsje Mürlenbach:

WANDELEN EN DEMENTIE
NRC maakt melding van twee onderzoeken naar de relatie tussen wandelen en de kans op dementie.

Beide onderzoeken zijn gepubliceerd in het Journal of the American Medical Association (22 sept 04). Het eerste onderzoek is gehouden onder ruim 2200 oudere mannen (leeftijd 71 tot 93 jaar) op het eiland Oahu (onderdeel van de Hawaii-archipel). Er zaten geen rokers bij. Cijfers zijn gecorrigeerd voor de leeftijd. Het onderzoek is in 1991 gestart. De eerste fase liep tot 1993. De mannen gaven op hoeveel ze gemiddeld per dag wandelden. In de jaren daarna zijn ze diverse malen getest op het ontwikkelen van dementie. Dat bleek bij 158 mannen het geval te zijn. Er bleek een duidelijk verband tussen weinig bewegen en een grotere kans op dementie. De mannen die het minst actief waren, hadden bijna tweemaal zoveel kans dement te worden.

Het tweede onderzoek vond plaats onder gepensioneerde vrouwelijke verpleegkundigen. Er waren 19.766 deelnemsters met leeftijden tussen 70 en 81 jaar. Het onderzoek is in 1986 gestart met uitgebreide vragenlijsten over lichamelijke activiteit. In de jaren erna is steeds getest op geheugen, bijvoorbeeld zo snel mogelijk herhalen van woordenreeksen of opnoemen van diernamen. Hier bleek dat vrouwen die minimaal anderhalf uur per week wandelden, twintig procent minder last hadden van geestelijke aftakeling dan vrouwen die minder dan 40 minuten per dag wandelden.

Het plaatsje bestaat al eeuwen, en kent een geschiedenis uit de Romeinse tijd getuige een schat van 666 Romeinse munten die hier aan het einde van de 19de eeuw is gevonden. Ook was Mürtenbach in de Romeinse tijd een belangrijke doorgangplaats op de weg tussen de oudste stad in Duitsland Trier en Keulen. Van deze weg bestaat nog een deel. Een ander belangrijk feit heeft Mürtenbach echter wereldberoemd gemaakt: Karel de Grote zou in deze stad geboren zijn. Het is niet onmogelijk, want in 721 stichtte Betrada de Oudere in Prün een Abdij. Deze Frankische gravin, die weduwe was, bezat een hofburcht in Mürtenbach. Haar kleindochter, een kind van haar zoon Charibert bewoner van de hofburcht, die eveneens Betrada heette, trouwde met Peppijn de Korte en uit dat huwelijk werd Karel de Grote geboren. De voormalige hofburcht werd in de 13de eeuw gerestaureerd en kreeg toen

de huidige naam Betrada Burcht. Napoleon liet de burcht afbreken, maar de vijf torengebouwen bleven overeind. Deze werden later op de oude fundamenten met elkaar verbonden. In de Betrada Burcht zijn nu een wijnkelder en twee vakantieappartementen ondergebracht.

Terwijl Toon ons uitlegde hoe de wandeling van vandaag in zijn werk zou gaan,

zagen wij de contouren van deze burcht zich al aftekenen tegen de helling die we zouden gaan beklimmen. We zouden elkaar wel een beetje in het oog moeten houden, want er was slechts een kaart ter beschikking waarop de route stond aangegeven in de vorm van het 'bekende' Eifelroutemakingsteken ►.

Omdat niet iedereen in hetzelfde tempo naar boven klauterde, was het regelmatig wachten geblazen wat meestal ook wel goed uitkwam in onze persoonlijke strategie. Tijdens de eerste klauterpartij die opliep tot ongeveer 600 meter kwamen bij de meesten de tranen dan ook niet alleen uit de ogen!

Voor de geoeffende wandelaars leverde de markering geen enkel probleem op, maar na anderhalf uur wandelen over stijgende en dalende paden, met telkens adembenemende vergezichten, had de groep zich toch als een gebroken lint over de route verspreid.

Bij de Ardennentochten is het groepje dat voor de kudde uittrekt meestal een mannenaangelegenheid, maar vandaag presenteerden de dames Corrie en Janet zich als volleerde 'trekkinggirls'.

Ik weet niet precies meer hoe het dorpje heette waar we besloten neer te strijken voor een koffiepauze, laten we het plaatsje voor de goede orde maar Birresborn noemen. Het plaatselijk restaurant heette in ieder geval 'Die Goldene Krone' en met alle hands aan dek werden de koppen soep, koffie enz. in een snel tempo aangeleverd. Vreemd toch dat ze hier op vertrouwen werken, terwijl bij ons de beurs eerst op tafel moet liggen voordat de volgende klant aan de beurt komt. Omdat de groep zoals reeds gezegd ver uit elkaar was gevallen, waren de eersten al bediend toen de laatsten arriveerden. Een wachttijd langer dan 5 minuten was toch wel iets te veel gevraagd en stiekem dropen we achter elkaar af op weg naar het onbekende, dat onze nieuwsgierigheid al maar prikkelde.

De titel van dit verhaal verwijst naar de Vulkaaneifel en een typisch aardigheidje hiervan duikt op in dit willekeurig gekozen pauzeplaatsje. Het ondergrondgesteente in dit gebied is van vulkanische oorsprong en dat werd in deze streek gebruik om er molenstenen van te maken. Dat gebeurde door in spelonken en holen, die op natuurlijke wijze in de bodem ontstaan, de basaltblokken los te wrikken met beitels en houten pluggen, die nat werden gehouden, waardoor werking in het gesteente ontstond dat dan door de spanning vanzelf loskwam. Door bijzondere kli-

Paraplu en Wandelstok

Een praktisch hulpmiddel voor onze clubreiswandelaars zou de nieuw ontwikkelde paraplu/wandelstok kunnen zijn.

Komperdell heeft een wandelparaplu op de markt gebracht die stevig van structuur is. In dichtgevouwen vorm is de plu ook een volwaardige wandelstok voor trekkers. De basis van dit ingenieuze 'apparaat' bestaat uit een drieledige wandelstok, gemaakt van Titanal HF, een aluminium legering die tegelijk licht en sterk is. Hij kan in elke stand vastgeklit worden.

Maximale lengte 140 cm. De paraplu is van polyester weefsel met Teflon coating. Doornsnee 96 cm met stevige baleinen.

De paraplustok weegt 400 gram en kost euro 70,00

De stok is verstelbaar.

www.komperdell.com

importeur: Badhuisstraat 210-212

2584 RN Scheveningen.

Wandelen is populair

We lazen het al eerder in ons clubblad. Op zondag 21 november zal de bekende Zevenheuvelenloop bij Nijmegen ook een wandeltraject kennen.

De naam is Zevenheuvelenloop, de afstand bedraagt 25 km. Er zitten pittige klimmetjes in het parkoers en gaat voor tweederde over onverhard parkoers.

Er worden 3000 deelnemers verwacht en inschrijven kan nog tot 12 november.

www.zevenheuvelenloop.nl

maatomstandigheden en bijkomende voorwaarden voor de opbouw van deze hollen zijn in diverse hollen eisvormen ontstaan, die weer een attractie op zich zijn gaan vormen.

Deze eifelwandeling was een aaneenschakeling van prachtige vergezichten. Af en toe kwamen we door een gehucht dat keurig in de plooi lag te wachten op een nieuwe werkweek. Goed verzorgde tuintjes en keurige boerenerven was alles wat er te beleven viel. Na een redelijk steile afdaling bereikten we een verkeersweg, waar Frans, onze chauffeur, en Dini een strategisch plekje hadden ingenomen voor begroeting. Een of andere bron leidde ons even af van de markering en er werd daarna druk gezocht om weer op het goede spoor te komen. En eigenlijk was dat niet zo moeilijk, want we hoefden slechts even naar links en dan over het spoor en een 'echte spoorlijn' even naar rechts te volgen. Daarna verdwenen we in de bush-bush en werden we verrast door een snel stromend riviertje met een romantisch bruggetjes eroverheen. Even daarna ging het weer heuvel op en af, dat alles over goed begaanbare paden. Het was opvallend: in de Ardennen hebben we bijna altijd losse steenslag of grove stukken leisteen op ons pad, terwijl je hier over ogen-

schijnlijk normale zandpaden liep.

De volgende plaats van enige omvang was Michelbach, hier liepen we ook prompt verkeerd. Het stel dat voor ons liep, had een mooi wandeltempo en ons groepje was niet te beroerd dat ook aan te houden. Ik weet niet of het de kerk van de Heilige Stefanus geweest is die ons afleidde, maar ergens hebben we daar een markering gemist.

Het dorp dat vooral bekend

staat om zijn rust, gaf geen aanleiding om ons ongerust te maken. Ik bedacht hier, dat de kerk die hier tegen een bergwand aanrust wel wat te verbergen zou hebben. Enig speurwerk brengt inderdaad aan het licht dat de datum in het portaal van de kerk (1781) niet de juiste is. Op een klok in de toren staat namelijk het jaartal 1517 en bewijst daarmee dat de huidige kerk om een vroegere kapel heen is gebouwd!. Om dat te weten is fout lopen toch nog ergens goed voor. Waarschijnlijk waren meer wandelaars geïnteresseerd in hun voorlopers want binnen een kwartiertje had zich een aardig groepje verzameld rond het enige bankje dat een eind buiten het dorp voorhanden was. Aanvankelijk werd ook nog aangenomen dat de ene gsm-provider beter is dan de andere, maar toen geen van de aanwezige apparaatjes enig teken van herkenning gaf moesten we constateren dat we 'ergens temidden van nergens' waren.

Omdat overreden van 'ons gelijk' nu ook geen nut had, ging een helft van de groep terug en de andere helft verder op de ingeslagen weg. Het enige dat ons hoop gaf was een motorclub uit Nuenen die enige tijd daarna ons pad dwarste, dus waarschijnlijk uit Nederwetten! De tijd leerde ons dat we nog voldoende ruimte hadden om bij de jeugdherberg te komen voordat het deksel daar op de pot zou gaan. Wij kwamen in een plaatsje met een wonderlijke naam: Büscheich. Met grote spandoeken werd aangegeven dat morgen het oogstdankfeest zou plaatsvinden. Praalwagens werden klaargemaakt voor een ongetwijfeld prachtige feestdag. Mij viel een straatnaam op die intrigeerde: 'An der Pont der Dietzenley'; de bijbehorende anekdote gaat ver terug in de geschiedenis waarin wordt verhaald dat zo'n 600 jaar geleden mensen uit de verre omgeving met have en goed bescherming zochten binnen de muren van deze nederzetting. De vreemde plaatsnaam schijnt ontstaan te zijn toen Graaf Arnold I van Gerolstein de bossen in deze omgeving als onderpand afstond aan de aartsbisschop van Trier.

Dam tot

Damwandeltocht.

Helaas is hij al voorbij, maar op 18 september trok de Dam tot

Damwandeltocht bijna 7000 wandelaars. De organisatie was blij verrast met deze opkomst, ze hadden op 5000 wandelaars gerekend. Alle deelnemers kregen na afloop een coolpack, een consumptiebon en een tasje voor wandelschoenen.

Varkensspoor

In Raalte kan men sinds kort een varkensspoor volgen. Het traject is 1 km lang en is mede uitgezet door het Landschap Overijssel. De wandelaars kunnen onderweg varkensstallen bezichtigen en landschappelijke elementen bewonderen. Info: 0572-352174

Vrijende homo's laten zich niet verjagen door Schotse hooglanders: In Spaarnewoude mislukte het plannetje om vrijende homo's buiten recreatiegebied de Oeverlanden te houden. De heren op vrijersvoeten lieten zich niet afschrikken door een paar koeien. De burgemeester haalde wel het CNN-nieuws met haar plannetje!

Wandelongelukken.

De wandelkrant Te Voet besteedt in oktober aandacht aan de recente ongelukken in de reiswereld waarbij ook de wandelsport nauw was betrokken. De hoofdredactie dringt aan op een brede discussie. Het vermoeden bestaat dat veel wandelreizen worden begeleid door ondeskundige reisleiders.

Op onze vraag naar de plek waar we de jeugdherberg konden vinden kregen we in het ABB (algemeen beschaafd Belgisch) te horen dat we enkele honderden meters verderop naar rechts de berg op moesten. En warempel, op de aangegeven plaats stond Toon met de routeatlas op de buik op zijn verloren schapen te wachten. Was het toeval dat de brouwer daar op hetzelfde ogenblik zijn praalwagen voor morgen in gereedheid aan het brengen was!

Vanaf daar was het over de heuveltop nog 4 kilometer naar de herberg. Aanvankelijk kon ik het groepje nog volgen, maar al gauw nam de helling een stijgingspercentage aan dat mijn kracht toch wel iets te boven ging. Ik besloot daarom 'op mijn gemak' de wandeling voort te zetten. Na de aanvankelijke stijging leverde dat ook geen problemen meer op. Het was wel opletten op deze beboste heuvel, want er waren diverse splitsingen. Onderweg passeerde ik een boskapel en een zendstation dat te koop stond. De herberg lag ook iets verder weg dan ik verwacht had. Enkele jaren geleden zijn we daar al eens geweest met een wandelreis van Theo Tromp. Lag de herberg toen nog een beetje geïsoleerd op de helling, nu ligt ze helemaal omsloten door een vakantiepark annex hotel/restaurant. In eerste instantie hadden we dan ook moeite met het vinden van onze finishlocatie. Slechts 'een man of tien' waren al binnen toen wij arriveerden.

Het is dan rond vijf uur en we hebben nog ruim de tijd om de dorst een beetje te lessen voordat het deksel van de pot gaat. Ik laat mijn keus vallen op een half liter bruine franciscaner; het is wel een pater maar het smaakt er niet naar!

Door Toon krijgen we onze kamer toegewezen, Dini en ik delen een kamer met Truus en Kees van Vessem, ook meteen op stand, want we hebben een eigen douche en toilet ter beschikking!

In een jeugdherberg doet iedereen mee met het dekken, opdienen en afruimen van de tafel en dan is het wel handig als je op een onhandig plaatsje zit, maar doorgeven van de schalen lukt meestal nog wel. Het diner bestond uit drie gangen: soep, aardappels-braadvlees-saus-raapsteeltjes en pudding na. Alles ruim voldoende en lekker!

Na het afruimen trok iedereen zich even terug voor privé-aangelegenheden. De verdere avond werd gezellig kletsend samen doorgebracht in de herberg. De prijs van de diverse drankjes is prettig en er wordt ook veel weggewerkt, wat we normaal gesproken thuis zouden laten staan. Gezelligheid kent geen tijd, maar gezien we mochten constateren dat twee Tilburgse zusjes er op deze avond een broertje bij kregen zat het met de onderlinge kennismakingen wel goed! Het uitzicht vanuit de herberg over de stad Gerolstein en op de verlichte rotsen aan de overkant is geweldig. We vermoeden dan nog niet dat we daar morgen gaan zwerven. Ik denk dat tegen elf uur iedereen op het spreekwoordelijke oor lag, nadat natuurlijk alle kunststukjes waren beproefd om op stok te geraken!

Willems gaf vooraf nog een korte uitleg over het gebruik van een kompas, iets wat bij veel dames goed in de smaak viel. In ieder geval zouden we voorlopig op een koers van 220° gaan varen.

Wandelpad Airborne Market Garden volgt bevrijders.

Lommel- OLAT, de koepel van wandelverenigingen in het Nederlandse Noord-Brabant, heeft vrijdag 17 september het wandelpad Airborne Market Garden geopend aan Brug 9, over het Kempisch kanaal in de Barrier.

De brug heet officieel Joe's Bridge, als herinnering aan de strijd die Britten en Duitsers er in september '44 leverden. Op die plek startte op 17 september 1944 ook de (mislukte) operatie Market Garden, de opmars van geallieerden langs belangrijke bruggenhoofden tussen de Belgische grens en het Nederlandse Arnhem. De Lommelse officiële diensten, bestuur, hulpdiensten, oudstrijders, geheim leger en Toerisme Lommel volgden de plechtigheid. 42 Mensen hebben in 5 dagen het pad ingewandeld. Vrijdag trokken ze richting Valkenswaard. 'Met 26 km het kortste stuk,' zei de enige Vlaamse deelnemer Donald van Meenen. 'Het hele traject telt 220 km,' zegt OLAT-secretaris Theo Tromp.

Overgenomen uit een Belgisch Dagblad.

We begonnen de wandeling met een afdaling richting Gerolstein. Na aanvankelijk een dalende weg te volgen, moesten we op een zeker moment de afdaling toch steiler inzetten en dat ging via trapjes die al kronkelend langs de rotsen waren aangelegd. De ochtendzon bescheen het dal en het beloofde net als gisteren weer een prachtige dag te worden. Eenmaal beneden wandelden we eerst door een verlate winkelpromenade, daarna over een spoorbrug en weldra beklommen we de rotswanden die we gisteravond als een verlicht schilderij aan de overkant zagen liggen. Vandaag moeten we het 'wortelteken' van de Vulkaneifelweg volgen dat er ongeveer zo uitziet: √

In de verte linksboven ons staat een vlaggenmast, daar moeten we naar toe. Iets verderop zien we op de rotsen de ruïnes van een burcht. Daar zal Graaf Arnold van Gerolstein wel gewoond hebben.

Gerolstein kreeg in 1336 stadsrechten en die zijn in 1913 nogmaals bevestigd. De stad heeft de status van Kreis, dat wil zeggen dat ze het recht op een eigen aanduiding voor het autokenteken hebben. Ook in de Tour de France maakt de stadsnaam goede sier als sponsor van de gelijknamige wielervedrijver. Ik neem aan dat hier de bekende frisdrankfabriek uit die plaats optreedt als geldschietster.

Halverwege de stijging komen we langs een 'bezienswaardigheid': een trap voert naar een hol in de rots, waarschijnlijk is het een oorspronkelijke ingang naar een 'molensteendelfgrot' zoals die bij Birresborn. Maar vraag dat maar eens aan Corrie en Janet want die zijn naar binnen geweest!!

Na veel stijgende kronkelingen bereiken we uiteindelijk het 'point of view' op zo'n 600 meter hoogte. Ondanks dat er

een heilig waas over de stad hangt, die door het zonlicht extra wordt geaccentueerd, is het panorama over de stad indrukwekkend. Als iedereen heeft meegenoten, gaat het hele wandelgezelschap weer verder, we moeten proberen om elkaar steeds een beetje in het oog te houden, want er is geen routebeschrijving, en het 220°-pijlje zit bij Jo in de broekzak. Nadat we een laag ommuurde plek van enige omvang op een heuvel zijn gepasseerd komen we bij een ander verschijnsel in de omgeving. Het is een soort alm maar dan in de vorm van een gat met een doorsnee van een paar honderd meter. De naam is me ontgaan, maar het klonk sinister en had iets met de Teufel... van doen!

In een dal zien we een dorpje liggen en ver daarbovenuit de contouren van de toren van een burcht. Als we dichterbij

komen, blijkt er ook een Forsthaus te zijn dat nu dienst doet als restaurant. Omdat het gezelschap een hoog dinsdagwandelgehalte heeft, wordt staandevoets besloten om ook maar even binnen te gaan kijken. De koffie met koek staat snel op tafel, en omdat de ober al vlug doorheeft dat het wandelen ons dorstig maakt zet hij spontaan zijn attractie het waterorgel in werking. Dat levert al gauw een paar extra kopjes koffie op!

We zitten hier bij het Adelaar- en Wolfenpark; een 20 ha groot park dat naast het bezit van de ruïne Kasselburg een paradijs is voor o.a. adelaars en wolven. Op het terrein leeft de grootste wolfsroedel van west-Europa en in en om de torenmuren van de burcht uit de 12de eeuw huizen adelaars, Milanese valken en uilen. Het voeren van al die dieren en vogels schijnt een dagelijkse beleving te zijn. Vanaf tribunes kan men van dichtbij de dieren ongestoord hun gang zien gaan.

We dalen de heuvel verder af naar een dorp en proberen zoveel mogelijk de verloren tijd, die we ongepland in het restaurant zaten, in te lopen. Even worden we verrast door een windmolenpark, hier in Duitsland is men al ruim aan deze vorm van energiewinning gewend, bij ons moet de gewinning nog beginnen. In een volgend dorpje zal men ook wel vreemd opgekeken hebben op het moment dat daar op straathoeken een eigenaardig pratend volkje neerstrijkt om uit meegebrachte buitjes boterhammetjes op te eten. Het dinsdaggevoel!

Even verderop is een groepje Engels sprekende universiteitsstudenten bezig met een meetkundig onderzoek. Misschien zijn het wel Ieren, daar hebben ze immers op geologisch gebied enige verwantschap met de Eifelgeologie...!

Alweer een vergezicht na een nodige klauteroefening, men weet ons vandaag te boeien en het is telkens een mooie kans om bij elkaar te komen.... Het volgende traject voert ons door een bos met soms mooie paden en dan ineens in een afdaling tussen de bomen door tot bij een 'natuurverschijnsel': een paar forse gaten in de grond waar ze een omheining rond hebben gezet. Nou, ja, naar beneden kijkend is dat niet voor niets. We maken daarna een omtrekkende beweging rond de bergtop over een goed begaanbaar pad.

Als dat ook dat weer gelukt is, komen we bij de soeppost, die ons vandaag verrast met een macaronipasta in de aanbieding. Het spul smaakt heerlijk en met wat flauwe praat als toetje, mogen we aan de laatste kilometers beginnen..... Op de helling die dan volgt zien we nog regelmatig onze bus en het eettentje in de verte, ze worden wel steeds kleiner, maar ze zullen straks als alles naar wens verloopt wel als eerste aan de finish zijn. Aan het einde van de wandeling besluiten we nog even flink door te lopen en als Daun dan in zicht komt weten we zeker dat ze vandaag niet op ons hoeven te wachten. Nou, dat klimmetje door het dorp naar de afgesproken kroeg valt anders nog behoorlijk tegen. Op zoveel toeloop op een zondagmiddag is men in het kroegje waarschijnlijk niet berekend, maar toen iedereen uit bed was getrommeld en ze door kregen dat er iets te verdienen was, kreeg iedereen toch nog voldoende laving om de thuisreis te kunnen overleven. Met dank aan Frans van den Oever die ons voor de Fa van Hoof veilig uit en thuis bracht, en ook met dank aan Toon en zijn verzorgingscrew zeggen wij: tot een volgend rendez-vous!

Mesa 2004

Mars van de Herdenking en de Vriendschap. Of de 4Daagse van de Ardennen, zoals ze bij velen bekend is.

Elke dag ongeveer een afstand van 30 km. Deze mars is ontstaan als een oefening voor militairen. Zij volgden daarmee de gevechtsroutes van de Ardense Jagers in mei 1940.

Wij, Martin en ondergetekende, wilden daar samen eens naar toe. Martin was er 26 jaar geleden al eens geweest en nu gingen wij samen. We troffen onze voorbereidingen en reisden op dinsdag 22 juni om 10 uur 's morgens af naar de Ardennen. Wij zouden in Vielsalm worden ondergebracht. De reis verliep prima en de pijlen in Vielsalm leidden ons naar de school(kamp) waar we gedurende de vier dagen zouden verblijven. Met nog tien andere wandelaars uit verschillende landen sliepen we in een klaslokaal. In kamp Vielsalm verbleven ongeveer zeshonderd personen.

Vier dagen wandelen en een ervaring rijker.

Op de eerste dag hebben we alleen maar modderpaden en boomstammen gezien. Het laatste stuk was wat meer open en beter te bewandelen. De andere drie dagen waren mooi, met veel vergezichten en minder modderpaden. De regen had vooral de eerste dag voor slechte paden gezorgd. Voor ons verliepen de andere drie dagen droog omdat we telkens net op tijd voor de regenbuien binnen waren.

Het kamp Vielsalm, waar onze school een onderdeel van was, werd de eerste drie als laatste op de route gezet en diende op de laatste dag pas als startplaats. Tijdens de drie eerste dagen werden we met legerbussen vervoerd die geëscorteerd werden door de M.P.

Dertienduizend wandelaars hadden wij dan voor ons, zo werd ons verteld! Behalve op de laatste dag, toen begonnen wij om half acht en was er slechts een groep voor ons, dachten wij.

Verder had je nog de Mini Mesa van 15 km, die er ergens onderweg bij kwam, en dan nog heel veel schoolkinderen die een ons onbekende afstand liepen. En kinderen zijn nogal speels dus je moest opletten waar je liep.

De verzorging onderweg was prima. Veel flesjes water, veel fruit en veel koeken en zelfs een ijsje op één dag.

Ook in het kamp was de verzorging goed. De zak voor de lunch (lunchpakket) was zo overvloedig dat die voor ons tevens als ontbijt fungeerde. Het avondeten was ook voldoende en smaakte goed.

Zo hebben wij de Ardennen op een andere manier leren kennen dan op onze wandelvakanties met Theo Tromp. Ik ben vijfmaal en Martin is tweemaal mee geweest met Ardennenweken die Theo vroeger organiseerde. Toen hebben wij de mooiste plekjes van de Ardennen gezien. Alle eer dan ook aan hem, en nog onze hartelijke felicitaties voor het lintje dat hij van de Koningin mocht ontvangen, een eerbetoon dat hem toekomt. Hij heeft immers zoveel wandelaars zoveel wandelplezier bezorgd.

Wij liepen tijdens deze 4Daagse: Arlon-Martelange, Bastogne-Houffalize en van La Roche naar Marche. We maakten geen ronde, zoals bijvoorbeeld Bastogne-Bastogne. Aan het eind van de wandeling, werden we vanaf de plek waar de bussen stonden teruggebracht zodra er een bus vol was. Een hele organisatie die prima verliep.

Met een mooie medaille en schoon gedoucht gingen we voldaan naar huis, waar we na een goede reis om 21.15 uur weer veilig aankwamen.

Was getekend: Willemien Hietland

**2e tocht 38e Winterserie OLAT
Zondag 21 november Berlicum
Café-Zaal De Gouden Leeuw 5258 BE Hoogstraat 5**